

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

XI kadencja

Sprawozdanie Stenograficzne

3. posiedzenie
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 13 grudnia 2023 r.

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

XI kadencja

Sprawozdanie stenograficzne

3. posiedzenie
Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 13 grudnia 2023 r.

Porządek obrad
3. posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej
w dniu 13 grudnia 2023 r.

1. **Drugie** czytanie projektu uchwały w 42. rocznicę wprowadzenia w Polsce stanu wojennego.
2. **Drugie** czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.
3. **Ustawa** o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych.
4. **Zmiany** w składzie komisji senackich.

*Oświadczenia senatorów są składane na końcu posiedzenia,
po wyczerpaniu porządku obrad.*

Obecni senatorowie: *według załączonej do protokołu listy obecności.*

(Początek posiedzenia o godzinie 11 minut 30)

(Posiedzeniu przewodniczą marszałek Małgorzata Kidawa-Błońska oraz wicemarszałkowie Magdalena Biejat i Michał Kamiński)

**MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA**

Otwieram trzecie posiedzenie Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej...

(Głosy z sali: Senatu!)

Otwieram trzecie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Na sekretarzy posiedzenia wyznaczam senator Annę Górską oraz senatora Aleksandra Szweda. Listę mówców prowadzić będzie Aleksandra Szwed.

(Głos z sali: Aleksander Szwed.)

Przepraszam. Listę mówców prowadzić będzie senator Aleksander Szwed.

Proszę senatorów sekretarzy o zajęcie miejsc przy stole prezydyjnym.

Dziękuję państwu bardzo. I dziękuję za czuwanie nad moimi błędami.

Wysoki Senacie, przybyli do nas dzisiaj harcerze, aby zgodnie z tradycją przekazać nam Betlejemskie Światło Pokoju.

Bardzo proszę harcerzy o podejście do stołu prezydyjnego.

(Wszyscy wstają)

(Harcerze przekazują marszałek Betlejemskie Światło Pokoju)

Dziękuję bardzo. (Oklaski)

A teraz bardzo proszę o zabranie głosu naczelniczkę Związku Harcerstwa Polskiego, panią harcmistrz Martynę Kowacką. Bardzo proszę.

**NACZELNICZKA
ZWIĄZKU HARCERSTWA POLSKIEGO
MARTYNA KOWACKA**

„Czyńmy pokój” – z takim hasłem przekazujemy w tym roku to Betlejemskie Światło Pokoju, które zapalane jest od wielu lat w Grocie Narodzenia Pańskiego i podróżuje najpierw samolotem do Wiednia, a później już drogą lądową. My przyjęliśmy je w niedzielę od słowackich skautów, w tym roku w Zakopanem. Mimo tego, że właśnie w Grocie Narodzenia Pańskiego i w Betlejem atmosfera jest teraz napięta, to światło ruszyło w drogę, żeby właśnie nieść to przesłanie pokoju, braterstwa i jedności.

„Czyńmy pokój”. Chcemy tym zachęcić wszystkich do tego, żeby na chwilę się zatrzymać i zastanowić się w ogóle nad tym, czym tak naprawdę jest pokój. Bo to nie tylko brak wojen, którego nam teraz brakuje, lecz także taki pokój wewnętrzny w nas, którego często nam brakuje w pędzie życia. I tego wszystkiego życzymy Wysokiej Izbie i wszystkim, do których idziemy z Betlejemskim Światłem Pokoju.

Mamy nadzieję, że przyszły rok, pewnie pełen wyzwań dla Wysokiej Izby, przyniesie także wiele satysfakcji. Mamy też nadzieję, że spotkamy się czy to na spotkaniu Parlamentarnego Zespołu Przyjaciół Harcerstwa, czy na posiedzeniach innych komisji tematycznych, żeby wspólnie tworzyć lepsze jutro dla tysięcy młodych Polek i Polaków. Dziękujemy bardzo. (Oklaski)

**MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA**

Bardzo dziękuję. I w imieniu nas wszystkich, senatorów, bardzo dziękujemy harcerzom za

przyniesienie do Senatu Betlejemskiego Światła Pokoju. Bardzo dziękujemy. I bardzo dziękujemy, że pilnujecie tej bardzo pięknej tradycji. Dziękujemy.

Informuję, że w dniu 13 listopada 2023 r. prezes Rady Ministrów przekazał Senatowi informację o sytuacji osób starszych w Polsce za rok 2022. Zawarta jest ona w druku nr 12. Marszałek Senatu w dniu 30 listopada 2023 r. skierował informację do Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej. Komisja na posiedzeniu w dniu 8 grudnia rozpatrzyła tę informację.

Informuję, że protokół pierwszego posiedzenia Senatu, zgodnie z Regulaminem Senatu, jest przygotowany do udostępnienia senatorom. Jeżeli nikt z państwa senatorów nie zgłosi do niego zastrzeżeń, to zostanie on przyjęty na kolejnym posiedzeniu.

Państwo Senatorowie, projekt porządku obrad został wyłożony na ławach senatorskich.

Proponuję rozpatrzenie punktu pierwszego oraz drugiego projektu porządku obrad, pomimo że druki zostały dostarczone w terminie późniejszym niż określony w art. 34 ust. 2 Regulaminu Senatu. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznaję, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawił propozycję przyjął.

Wysoki Senacie, proponuję uzupełnienie porządku obrad o punkty: ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych – i rozpatrzenie go jako punktu trzeciego porządku obrad; zmiany w składzie komisji senackich – i rozpatrzenie go jako punktu ostatniego porządku obrad. Jeżeli nie usłyszę sprzeciwu, uznaję, że Wysoka Izba przyjęła przedstawioną propozycję.

Wobec braku głosów sprzeciwu stwierdzam, że Senat przedstawił propozycję przyjął.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad trzeciego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej...

(Głos z sali: Jeszcze pytanie, czy ktoś z państwa senatorów...)

A, przepraszam. Czy ktoś z państwa senatorów pragnie jeszcze zabrać głos w sprawie dzisiejszego porządku obrad? Nie.

Stwierdzam, że Senat zatwierdził porządek obrad trzeciego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji.

(Senator Robert Mamątow: Ja mam serdeczną prośbę do pani marszałek i do państwa senatorów. Dzisiaj mamy smutną, czterdziestą drugą rocznicę wprowadzenia stanu wojennego...)

No tak, ale zaraz będziemy to procedować...

(Senator Robert Mamątow: Będzie minuta ciszy?)

(Głosy z sali: Tak.)

(Głos z sali: Będzie uchwała.)

(Senator Robert Mamątow: Nie, ja nie mówię o uchwale. Ja chciałbym zaproponować, żebyśmy uczcili minutą ciszy...)

(Głosy z sali: Po uchwale...)

Informuję, że w przypadku braku wniosków o charakterze legislacyjnym do punktu pierwszego „drugie czytanie projektu uchwały w 42. rocznicę wprowadzenia w Polsce stanu wojennego” głosowanie nad tym punktem odbędzie się bezpośrednio po jego rozpatrzeniu.

Głosowania nad pozostałymi punktami odbędą się pod koniec posiedzenia Senatu.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu pierwszego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w 42. rocznicę wprowadzenia w Polsce stanu wojennego.

Projekt rozpatrywanej uchwały został wniesiony przez grupę senatorów i zawarty jest w druku nr 31.

Zgodnie z art. 84 ust. 6 Regulaminu Senatu projekt ten po uzgodnieniu z klubami i kołem senackim został włączony do porządku obrad z pominięciem pierwszego czytania.

Proszę upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców, senatora Jerzego Wcisłą, o przedstawienie projektu uchwały.

SENATOR JERZY WCISŁA

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

13 grudnia 1981 r. wprowadzono w Polsce stan wojenny. To jeden z najczarniejszych dni, jeżeli nie najczarniejszy dzień w dziejach Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej. Dzisiaj mija czterdziesta druga rocznica tego wydarzenia. Kalendarz prac Senatu spowodował, że właśnie dzisiaj odbywa się posiedzenie Senatu, więc w wyniku zgodnej decyzji wszystkich klubów i kół senackich postanowiliśmy przypomnieć o tym wydarzeniu i uchwałą uczcić ofiary oraz oddać hołd tym, którzy wówczas walczyli o demokratyczną Polskę, niejednokrotnie płacąc za to cenę wolności, a nawet własnego życia. Mam zaszczyt przedstawić ten projekt uchwały.

Bardzo się cieszę, że rocznica wprowadzenia stanu wojennego w Polsce nas nie dzieli, że jednoznacznie wskazujemy winnych, zgodnie

określamy powody wprowadzenia stanu wojennego, definiujemy jego nielegalność, pokazujemy okrucieństwo dyktatury, która chciała w ten sposób utrzymać się przy władzy, i jednoznacznie stwierdzamy, że ten okrutny akt zjednoczył Polaków i w konsekwencji był ważnym krokiem do ostatecznego upadku komunistycznego reżimu oraz, jak się okazało, upadku całego bloku państw komunistycznych.

Wysoki Senacie, ponieważ zgoda wszystkich klubów i kół senackich pozwala na włączenie projektu uchwały do porządku posiedzenia Senatu bez pierwszego czytania, przeczytam proponowany tekst uchwały.

„13 grudnia 1981 r. komunistyczna dyktatura przy użyciu niekonstytucyjnego organu, Wojskowej Rady Ocalenia Narodowego, wprowadziła w Polsce stan wojenny.

Stan wojenny był próbą utrzymania władzy przez ówczesną władzę i zatrzymania procesu kształtowania się wielomilionowego pracowniczego, obywatelskiego i niepodległościowego ruchu powstałego wokół NSZZ «Solidarność», pod przewodnictwem Lecha Wałęsy i «Solidarności» Rolników Indywidualnych.

W nocy z 12 na 13 grudnia internowano tysiące osób, zmilitaryzowano wiele instytucji i zakładów pracy, zablokowano łączność telefoniczną, wprowadzono cenzurę także prywatnej korespondencji, zniesiono prawo do zgromadzeń, strajków, przemieszczania się. Zlikwidowano wiele organizacji zawodowych i obywatelskich.

Próby sprzeciwu i protestu były brutalnie tłumione. Pierwszymi ofiarami było 9 górników zastrzelonych 16 grudnia w kopalni „Wujek”. Podczas całego stanu wojennego życie straciło około 30 osób, a tragicznym symbolem represji stała się śmierć bł. księdza Jerzego Popiełuszki.

Stan wojenny jest dziś dla Polaków symbolem tego, do jakich okrucieństw i zbrodni jest zdolna dyktatura, gdy zaczyna tracić władzę i gdy dla jej utrzymania nie wystarczą już fasadowe, pseudo-demokratyczne instytucje.

Mimo tych wydarzeń Polska po 1989 r. odzyskała niepodległość, a Naród – pozycję suwerena. Stan wojenny, który miał złamać Polaków, wzmocnił w nich pragnienie wolności i demokracji. Wielkim wsparciem dla walczących Polaków był papież Jan Paweł II oraz przedstawiciele demokratycznego świata, których jednoznaczne poparcie powodowało, że siły opozycji, mimo represji, nie malały, a rosły.

Dzisiaj, 42 lata po wprowadzeniu stanu wojennego, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażając szacunek, czci pamięć tych, którzy w stanie wojennym bronili wolności, przeciwko którym wyprowadzano w Polsce czołgi na ulice, a także których odwaga i wytrwałość w oporze przyczyniły się do pokojowej zmiany w 1989 r. i ostatecznego upadku systemu komunistycznego w naszej części Europy.

Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej «Monitor Polski».

Wysoki Senacie, na podstawie art. 84 ust. 6 Regulaminu Senatu w imieniu wnioskodawców wnoszę o przyjęcie projektu uchwały bez poprawek. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

MARSZAŁEK

MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

Czy są pytania do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców?

Nie ma. Dziękuję.

Otwieram dyskusję.

Bardzo proszę, pani senator Halina Bieda jako pierwsza.

SENATOR

HALINA BIEDA

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Ponieważ nie będzie osobnej uchwały dotyczącej śmierci, zastrzelenia 9 górników, moje wystąpienie będzie bardzo krótkie. Chciałabym tylko przeczytać nazwiska pierwszych ofiar: Józef Czekalski, Józef Giza, Joachim Gnida, Ryszard Gzik, Bogusław Kopczak, Andrzej Pelka, Jan Stawisiński, Zbigniew Wilk i Zenon Zając. To pierwsze ofiary stanu wojennego w kopalni „Wujek”.

Proszę o uczczenie wszystkich ofiar minutą ciszy.

(Wszyscy wstają) (Chwila ciszy)

(Senator Robert Mamątow: Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie).

(Zgromadzeni odpowiadają: A światłość wiekuista niechaj im świeci.)

(Senator Robert Mamątow: Niech odpoczywają w pokoju wiecznym.)

(Zgromadzeni odpowiadają: Amen.)

(Oklaski)

Drugie czytanie projektu uchwały w 42. rocznicę wprowadzenia w Polsce stanu wojennego
Drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo.

Do protokołu złożyli wystąpienia państwo senatorowie: Ryszard Świlski, Agnieszka Kołacz-Leszczyńska, Aleksander Szwed, Agnieszka Gorgoń-Komor i Joanna Sekuła.

Bardzo dziękuję.

Informuję, że lista mówców została wyczerpana. Zamykam dyskusję.

Przystępujemy do głosowania.

Kto z pań i panów senatorów jest za przyjęciem projektu uchwały?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 89 senatorów, 89 senatorów głosowało za. (**Głosowanie nr 1**)

Uchwała została podjęta jednomyślnie.

Dziękuję bardzo. (*Okłaski*)

Wobec wyników głosowania stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w 42. rocznicę wprowadzenia w Polsce stanu wojennego.

Panie i Panowie Senatorowie, mówiliśmy już o tym, że dzisiaj mija 42. rocznica wprowadzenia stanu wojennego.

Oddajmy teraz hołd wszystkim ofiarom stanu wojennego, wszystkim, którzy zginęli w niewyjaśnionych okolicznościach, zostali zamordowani, pokrzywdzeni.

Proszę o minutę ciszy.

(*Wszyscy wstają*) (*Chwila ciszy*)

(*Senator Robert Mamątow: Wieczny odpoczynek racz im dać, Panie.*)

(*Zgromadzeni odpowiadają: A światłość wiekuista niechaj im świeci.*)

(*Senator Robert Mamątow: Niech odpoczywają w pokoju wiecznym.*)

(*Zgromadzeni odpowiadają: Amen.*)

Dziękuję państwu bardzo.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu drugiego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przypominam, że projekt ten został wniesiony przez marszałek Senatu. Projekt zawarty jest w druku nr 29, a sprawozdanie komisji – w druku nr 29 S.

Sprawozdanie Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich przedstawi senator Marek Borowski. Bardzo proszę.

(*Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Magdalena Biejat*)

SENATOR SPRAWOZDAWCA
MAREK BOROWSKI

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

(*Rozmowy na sali*)

(*Wicemarszałek Magdalena Biejat: Szanowni Państwo, proszę o ciszę.*)

Projekt zmiany Regulaminu Senatu jest krótki, składa się z 3 głównych części, z czego dwie mają charakter merytoryczny, a jedna ma charakter legislacyjny czy, można powiedzieć, techniczny.

Jeśli chodzi o kwestie techniczne – chcę ten temat jak najszybciej zamknąć – to są to pkty 7 i 8 w art. 1 tego druku. Tutaj chodzi wyłącznie o to, aby uprościć, ułatwić odczytanie poszczególnych artykułów tego regulaminu. Do tej pory było to trochę utrudnione ze względu na to, że te artykuły odsyłały do innych, a te inne odsyłały do jeszcze następnych, w związku z tym czasem trudno się było zorientować, o co tak naprawdę w tych artykułach chodzi.

(*Rozmowy na sali*)

WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT

Przepraszam, Panie Senatorze.

Szanowni Państwo, bardzo państwa proszę o przyciszenie rozmów albo przeniesienie ich w kuluary, bo po prostu nie słychać pana senatora, który przedstawia, jak myślę, ważne zmiany w Regulaminie Senatu. Bardzo dziękuję.

Proszę bardzo, Panie Senatorze.

SENATOR SPRAWOZDAWCA
MAREK BOROWSKI

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Tak że to tyle, jeżeli chodzi o te sprawy techniczne, legislacyjne. Kolejne 2 zmiany mają charakter merytoryczny.

Jedna zmiana wynika z faktu, że jeden z kamieni milowych, które są warunkiem uzyskania środków z Krajowego Planu Odbudowy, dotyczy tego, że nasz proces legislacyjny, polski proces legislacyjny w polskim parlamencie, powinien być

procesem transparentnym, uwzględniającym konsultacje z ekspertami, takim, w którym opinia publiczna – mówię nie tylko o posłach i senatorach, lecz także o opinii publicznej – jest zorientowana, jakie będą skutki wprowadzania określonych ustaw. Jak wiadomo, ten wymóg jest u nas spełniany poprzez opracowywanie tzw. oceny skutków regulacji, słynnej OSR. W Senacie stosowaliśmy tę praktykę, można powiedzieć, od dawna. Projekty ustaw, które były przygotowywane jako inicjatywy ustawodawcze Senatu, zawsze były opatrywane taką oceną skutków regulacji, ale nie był to sformalizowany obowiązek. W związku z tym wtedy, kiedy Senat podejmował pewną szczególną inicjatywę ustawodawczą, mianowicie inicjatywę towarzyszącą ustawie przychodzącej z Sejmu... Kiedy Senat stwierdzał, że konieczne są pewne zmiany, zmiany wykraczające poza tę ustawę, która nadeszła z Sejmu, miał prawo przygotować odrębną inicjatywę, która towarzyszyła tej sejmowej, i obydwie, po ewentualnym uchwaleniu – jeżeli były poprawki, to obydwie, jeżeli nie, to tę jedną – skierować z powrotem do Sejmu. Wynikało to z tej konstytucyjnej zasady, że Senat musi w swoich poprawkach utrzymywać się w zakresie tej materii, która przyszła z Sejmu, nie może wykraczać poza nią. Jeżeli uznawał, że jest to konieczne, że musi poza nią wykroczyć, to wówczas musiał przygotować odrębną ustawę. I ona tutaj często była bardzo szybko procedowana. W momencie wprowadzenia wymogu OSR, wymogu oceny skutków regulacji, taka ocena w takich przypadkach byłaby ze względów czasowych praktycznie niemożliwa. Biuro Legislacyjne nie byłoby w stanie przygotować tego rodzaju oceny.

Ponieważ OSR ma być obowiązkowa i w tej nowelizacji wyraźnie to formułujemy – do tej pory to wyraźnie nie było sformułowane, teraz formułujemy to wyraźnie – w związku z tym musimy również inaczej podejść do tych inicjatyw ustawodawczych, które wykraczają poza materię ustaw uchwalonych przez Sejm, ograniczając ich zakres. I w poprawce do art. 69 ust. 1 stwierdza się, że Senat, jeśli widzi potrzebę wprowadzenia zmian legislacyjnych wykraczających poza materię ustawy, może to uczynić tylko w takim przypadku i tylko w taki sposób, który usuwa uchybienie lub lukę w ustawie zmienianej. A więc to już nie może być – w każdym razie w tym trybie – jakaś ustawa głęboka, szeroka, o różnych rozwiązaniach, Senat może jedynie odnosić się do ewentualnych uchybień lub luk, które dostrzegł. W takim przypadku

przygotowanie oceny skutków regulacji będzie możliwe, ponieważ bardzo ograniczamy ten zakres. Oczywiście jeżeli Senat dostrzeże potrzebę jakiejś dalszej ingerencji, to wtedy może przygotować ustawę, ale już w odrębnym trybie, tym normalnym, powiedziałbym, który jest przyjęty w regulaminie.

Tak że podstawą, można powiedzieć, głównym powodem tej zmiany była realizacja tego postanowienia kamienia milowego, że ocena skutków regulacji musi być elementem regulaminów Sejmu i Senatu i musi być stosowana do każdej ustawy, która jest przyjmowana, wszystko jedno, w jakim trybie. I tego właśnie dotyczą pkt 1, pkt 5, a także pkt 6 tych zmian. Mianowicie w swoim czasie – ci z państwa, którzy sprawowali mandat senatora w poprzedniej kadencji, to pewnie pamiętają – po wybuchu epidemii wprowadzaliśmy pewne szczególne rozwiązania i jednym z takich rozwiązań było to, że w przypadku podejmowania własnych inicjatyw ustawodawczych termin 14 dni na poinformowanie wszystkich senatorów o tym, że taka inicjatywa została podjęta, mógł być skrócony przez marszałka Senatu. Nie ma w tej chwili takiej potrzeby. Jeżeli senatorowie będą chcieli podejmować własne projekty, własne inicjatywy ustawodawcze, to już będą musieli przestrzegać... to znaczy nie mogą liczyć na to, że marszałek skróci ten termin, bo nie będzie mógł go skrócić, 14 dni będzie obowiązkowe. Oczywiście z OSR itd., to już jest zupełnie jasne. Wykreślamy więc po prostu to uprawnienie marszałka. I to jest całość pierwszej zmiany merytorycznej.

Druga zmiana merytoryczna dotyczy prac nad budżetem. Otóż, po pierwsze, tytuł rozdziału, który dotyczył prac nad budżetem, był wyraźnie sformułowany jako prace nad budżetem państwa. Tymczasem są też ustawy, które są ściśle związane z budżetem, aczkolwiek nie są ustawą budżetową. To są nowelizacje budżetu, które mogą mieć różny charakter. Mogą być drobne, ale mogą być też bardzo rozległe; to może być także prowizorium budżetowe. W związku z tym cały ten rozdział zmienia w nowelizacji swój charakter i przede wszystkim swój tytuł. Mianowicie będzie to rozdział o postępowaniu nie w sprawie ustawy budżetowej, tylko w sprawie ustaw określających dochody i wydatki państwa. I wtedy będzie on łączył – to zresztą jest dodane w osobnym punkcie – również takie kwestie jak właśnie kwestie nowelizacji i prowizorium. Inna kwestia jest taka, że normalnie proces pracy nad budżetem,

nad nowelizacją budżetu czy prowizorium, znany zresztą ogólnie, przebiegał w ten sposób, że takie projekty czy ustawy, które przychodziły z Sejmu, były przekazywane komisjom. Wszystkim komisjom. Te komisje wypowiadały się w swoich częściach, zgłaszały ewentualne uwagi, propozycje, które potem były przekazywane do komisji budżetowej, komisja budżetowa je rozpatrywała i w efekcie przyjmowała ustawę budżetową z uwagami, z poprawkami, bez poprawek itd. Problem polega na tym... Na pewno jest tak w tym roku, ale oczywiście nie można wykluczyć, że takie przypadki mogą pojawić się i w przyszłości. W tym roku, ze względu na to, że projekt budżetu, który został skierowany przez rząd premiera Morawieckiego, ale nie ten 2-tygodniowy, tylko ten przeszły, uległ dyskontynuacji, w ciągu tych paru miesięcy, które nastąpiły po wyborach – mimo iż rząd funkcjonował w takiej czy innej postaci – żaden projekt budżetu nie wpłynął do Sejmu. Jeszcze go nie ma. Dopiero ten rząd, rząd Donalda Tuska, musi skierować taki projekt do Sejmu. W związku z tym wszystkim czas pracy nad budżetem niezwykle się skrócił. Przypominam, że normalnie jest to okres 4-miesięczny, a teraz niezwykle się skrócił. Wiadomo, że jest termin, w którym ostatecznie przyjęta ustawa budżetowa musi trafić na biurko prezydenta pod rygorem różnych decyzji prezydenta, których jednak należałoby... Takiej sytuacji należałoby uniknąć. I trzeba by tego terminu się trzymać. W związku z tym powstanie sytuacja, w której czas na rozpatrzenie budżetu w Senacie może być niezwykle krótki. To może być, powiedzmy, 1 dzień czy 2 dni. To jest sytuacja, w której tradycyjna metoda pracy nad budżetem będzie raczej niemożliwa. A zatem proponuje się, aby marszałek Senatu w szczególnie uzasadnionych przypadkach, jak to określamy, a takim szczególnie uzasadnionym przypadkiem jest właśnie brak czasu, mógł skierować ustawę budżetową – musi to być generalna zasada – bezpośrednio do komisji budżetu, by była ona rozpatrzona tylko przez komisję budżetową. Oczywiście, można zgłaszać poprawki, na posiedzeniu mogą się pojawić również senatorowie z innych komisji. To gwarantuje regulamin.

I następna kwestia. Ponieważ jeszcze nie wiemy, jak to zostanie rozwiązane, bo jeśli chodzi o czas, jaki nam zostanie pozostawiony na ustawę budżetową, to jest on jeszcze nie do końca określony i może się okazać, że można zwołać posiedzenia tych komisji, ale czas na to będzie rzeczywiście niezwykle krótki... Chodzi o to, żeby ewentualny

brak opinii którejkolwiek komisji, która nie zebrała się z jakichś powodów, nie hamował prac komisji budżetowej. W związku z tym druga poprawka w tym obszarze mówi o tym, że nieprzekazanie opinii nie wstrzymuje prac Komisji Budżetu i Finansów Publicznych. W ten sposób uzyskujemy pewność, że będziemy mogli podołać – w tych nietypowych warunkach, oczywiście – temu zadaniu, jakim jest przyjrzenie się ustawie budżetowej i jej uchwalenie przez Senat.

Na posiedzeniu komisji było kilka głosów w dyskusji dotyczących tego, czy można by te szczególne przypadki jakoś doprecyzować, ale zwyciężył pogląd, że chyba nie ma potrzeby tego robić. Zwrot „w szczególnie uzasadnionych przypadkach” jest stosowany w normalnej praktyce prawniczej. Ponadto, ponieważ rozszerzyliśmy ten rozdział o kwestię nowelizacji budżetu, która może być duża albo mała, marszałek Senatu musi mieć np. możliwość kierowania małej nowelizacji budżetu tylko do komisji budżetowej, a dużej nowelizacji – do wszystkich komisji. Tak więc jakieś uszczegółowienie tej sytuacji nie byłoby praktyczne.

To są, Wysoki Senacie, wszystkie zmiany do regulaminu wynikające z czynników, powiedziałbym, obiektywnych. Dziękuję. I wnoszę o przyjęcie tych zmian.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję, Panie Senatorze.

Czy są pytania do sprawozdawcy komisji i zarazem do upoważnionego przedstawiciela wnioskodawców?

Przypominam, że marszałek Senatu upoważniła do występowania w jej imieniu senatora Marka Borowskiego.

Senator Seweryński, bardzo proszę.

**SENATOR
MICHAŁ SEWERYŃSKI**

Dziękuję.

Chciałbym się upewnić, czy dobrze zrozumiałem, Panie Marszałku. Czy to znaczy, że jeżeli zaistnieje ten szczególny przypadek dotyczący ustawy budżetowej, to nie będzie plenarnej debaty nad tą ustawą, tylko sprawa będzie załatwiona w komisji? O to chodzi?

SENATOR
MAREK BOROWSKI

Nie, nie. Skoro tak zostałem zrozumiany, to chyba powiedziałem coś niewyraźnie. Nie, nie. Oczywiście będzie normalna debata budżetowa, absolutnie.

WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT

Pan senator Ujazdowski.
(Rozmowy na sali)

Szanowni Państwo, jeśli macie państwo pytania albo uwagi, to zapraszam do zgłaszania się. Proszę pana senatora Ujazdowskiego.

SENATOR
KAZIMIERZ MICHAŁ UJAZDOWSKI

Panie Marszałku, ja nie kwestionuję sensowności tych zmian, ale chciałbym zapytać o tę część zmian, która związana jest z wykonaniem zobowiązań w zakresie kamieni milowych. Wedle mojej wiedzy nie było przypadku, w którym zobowiązanie międzynarodowe dotyczyło zmiany regulaminu Izby. Ja nie znam takiego przypadku. Chciałbym mieć pewność... Czy którekolwiek z innych państw europejskich zaciągnęło takie zobowiązanie w związku z nowymi środkami? Jeśli pan marszałek nie potrafi dziś odpowiedzieć na to pytanie, to prosiłbym o to, żeby służby analityczne to wyjaśniły. Nie kwestionuję sensu, ale to jest nadzwyczajne zobowiązanie. Regulamin jest aktem wewnętrznym parlamentu. Ja nie znam przypadku zaciągnięcia takiego zobowiązania... Chciałbym mieć jasność, czy rząd Mateusza Morawieckiego działał tu w ramach czegoś powszechnie praktykowanego, czy zrobił to w sposób odosobniony.

SENATOR
MAREK BOROWSKI

To wynikało z faktu, że w polskim Sejmie – to akurat mniej dotyczyło Senatu – rozpleniła się w poprzedniej kadencji praktyka zgłaszania projektów poselskich, które faktycznie powinny być projektami rządowymi i które powinny przechodzić całą procedurę konsultacji, opiniowania

itd., oczywiście łącznie z oceną skutków regulacji. Rozpleniła się taka formuła i to zostało uznane za naruszenie pewnych dość podstawowych reguł stanowienia prawa, które powinny obowiązywać w dojrzałej demokracji, dlatego też taki kamień milowy został zapisany. Nie wiem, jak jest w innych krajach. Z tego, co człowiek czasami czyta, słucha i wie, wynika, że projekty poselskie w dojrzałych demokracjach są raczej rzadkością, projekty zgłasza przede wszystkim rząd. U nas było odwrotnie. Notabene Sejm już przyjął tego rodzaju rozwiązanie dla poselskich projektów. U nas w zasadzie nie było z tym problemu, ponieważ senackie inicjatywy zawsze miały OSR, jedyny problem był z tymi projektami, które były podejmowane w wyniku tego, że Senat chciał wyjść poza materię ustawy, która przyszła z Sejmu. I to dotyczy faktycznie wyłącznie tej kwestii.

WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT

Dziękuję bardzo.
Nie ma więcej pytań, zatem otwieram dyskusję...
(Senator Marek Borowski: Jest.)
Jest jeszcze jedno. Bardzo proszę.

SENATOR
RAFAŁ AMBROZIK

Chciałbym zapytać... Panie Marszałku, art. 73 chyba jednak przyznaje pewne szczególne uprawnienia marszałkowi do tego, by w szczególnie uzasadnionych przypadkach kierować ustawę budżetową bądź inne ustawy związane z wydatkami państwa do jednej tylko komisji. Czy nie warto jednak... Bo to jest sformułowanie nieostre, niedoprecyzowane. Czy nie warto jednak zastanowić się nad tym, żeby wprost napisać... Bo pan mówił o uzasadnionym przypadku dotyczącym czasu, ale innych wypadków czy przypadków można wyobrazić sobie więcej. Czy nie warto byłoby więc sformułować tego zapisu tak, żeby nie był on traktowany w sposób rozszerzający?

SENATOR
MAREK BOROWSKI

Ja o tym w zasadzie mówiłem, ale powtórzę. Ta sprawa była dyskutowana na posiedzeniu

komisji. Rzecz w tym, że były jak gdyby 2 powody, dla których komisja nie przyjęła propozycji doprecyzowania tego fragmentu, np. w formie określenia czasu czy czegoś w tym rodzaju. Po pierwsze, ta procedura ma dotyczyć nie tylko klasycznej ustawy budżetowej, lecz także nowelizacji, a nowelizacje mogą być duże albo małe. Jeżeli nowelizacja jest mała, to nie ma sensu rozrzucić tego na komisje, w związku z tym ten przepis będzie pozwalał – oczywiście to też jest szczególny przypadek – skierować nowelę tylko do komisji budżetowej. Duża nowelizacja może wymagać jednak opiniowania przez komisje. To był pierwszy powód. A drugi jest taki, że... No, proszę państwa, wiemy, jak to jest z prawem, prawo niby jest jasne, czytelne, wszyscy napiszą, a potem się okazuje, że można to interpretować na różne sposoby – nie będę nawiązywał do licznych przykładów. Jeżeli napiszemy tutaj „w uzasadnionych przypadkach” i spróbujemy to doprecyzować, że chodzi o te związane np. z brakiem czasu, to zaraz powstanie pytanie: jaki jest ten brak czasu? Czy to są 3 godziny, 1 dzień, 2 dni itd.? I będziemy mieli następną dyskusję. No więc niestety lepiej tego nie robić, lepiej oprzeć się na pewnych znanych sformułowaniach, które są. Ja mogę powiedzieć tylko tyle: naprawdę intencja tego nie jest taka, że chce się ograniczyć w jakikolwiek sposób debatę w komisjach itd. Absolutnie nie, ale wiemy, że tegoroczna sytuacja jest, jaka jest. A jak już coś takiego wstawiamy, to nie róbmy z tego rozwiązania incydentalnego, tylko zapiszmy to na wszelki wypadek tak, żeby mogło to funkcjonować także w przeszłości.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję.
Teraz pan senator Karpiński.

**SENATOR
MARCIN KARPIŃSKI**

Dziękuję, Pani Marszałek.
Panie Marszałku, przed chwilą już pan odpowiedział na część pytania, które chciałem zadać. Bo rzeczywiście tą nowelizacją, zapisem o szczególnie uzasadnionych przypadkach konsumujemy także te nowelizacje budżetu, które będą incydentalne, i niekoniecznie wszystkie komisje będą

musiały pracować np. nad jakąś niedużą nowelizacją. Ale poza tym chcę podkreślić – nie wiem, czy pan marszałek się ze mną zgodzi – kwestię tego, że do tej pory w regulaminie jest zapis, że to dotyczy tylko spraw związanych z budżetem. Nie wiem, jak to wcześniej się odbywało, ale nowelizacje budżetu w poprzednich latach też były, jednak w regulaminie nie było to zapisane *expressis verbis*. Prowizorium chyba nigdy nam nie groziło i myślę, że nie będzie groziło. Ale uważam, że tu regulujemy to, co do tej pory było tylko kwestią praktyki, jednak nie było zapisane w regulaminie?

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Dobrze. O ile dobrze zrozumiałem pańską wypowiedź, to pan się ze mną zgadza.
(*Senator Leszek Czarnobaj*: Dokładnie tak. Ale ze znakiem zapytania!)
(*Senator Marcin Karpiński*: Dokładnie.)
A, jeżeli tak, to ja się zgadzam z panem.
(*Wesołość na sali*)

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję.
Czy są jeszcze jakieś pytania?
(*Głos z sali*: Nie ma.)
Nie widzę zgłoszeń.
W takim razie...
(*Senator Grzegorz Bierecki*: Jeszcze ja.)
(*Głos z sali*: Pan senator Bierecki.)
Bardzo proszę, Panie Senatorze.

**SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI**

Pan senator mówił o kamieniach milowych, o wymogu transparentności procesu legislacyjnego, tymczasem w odniesieniu do budżetu państwa, który jest najważniejszą ustawą, mamy dokonać zmiany regulaminowej, która wyłącza opinie nawet komisji senackich.

(*Senator Leszek Czarnobaj*: Wyłącza.)
Wyłącza, tak, tak. Dziękuję bardzo.

Jak pan łączy w swoim uzasadnieniu ten wymóg transparentności z ograniczeniem możliwości

opiniowania przez komisje najważniejszej ustawy państwa?

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Ja, Panie Senatorze, mogę powiedzieć tylko tyle, że nad tym faktem ubolewam. Jest mi bardzo przykro. Pan premier Morawiecki po 15 października, a następnie po 13 listopada chyba... Kiedy było pierwsze posiedzenie Sejmu, 13 listopada?

(Senator Bogdan Borusewicz: 13 listopada, tak.)

Po 13 listopada cały czas przecież sprawował władzę i w związku z tym budżet czy projekt budżetu miał w ręku. Mimo że on uległ dyskontynuacji, to przecież premier miał go w szufladzie, w związku z czym mógł go złożyć. I gdyby go złożył, to Sejm może już by kończył prace... Trudno mi powiedzieć. No, może by nie kończył, ale prace byłyby już bardzo zaawansowane. Mało tego – po tym, jak otrzymał inwestyturę od prezydenta, w ciągu miesiąca również nie złożył tego projektu, a przecież mógł złożyć. Dlatego wyrażam ubolewanie, że jesteśmy po prostu do tego zmuszeni. Bardzo nam przykro. Nie wątpię, że w przyszłości nowy rząd będzie składał wszystko w terminie i będziemy pracowali według starych, dobrych zasad. *(Oklaski)*

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję.

(Senator Grzegorz Bierecki: Muszę dopytać.)

Na tym, jak widzę, zakończyliśmy...

(Senator Jerzy Chróścikowski: Jeszcze jest pytanie.)

(Głos z sali: Jeszcze marszałek Borusewicz.)

A, przepraszam, Panie Marszałku.

Pan marszałek Borusewicz.

(Senator Grzegorz Bierecki: Muszę dopytać.)

Pan jeszcze raz do pytania?

(Senator Grzegorz Bierecki: Tak, tak.)

**SENATOR
BOGDAN BORUSEWICZ**

Tak, mam pytanie. Jestem świadkiem kolejnej dyskusji w tej samej sprawie, w związku z czym mam pytanie. Pan marszałek ma podobny staż.

Czy pan... Czy sprawa jest jasna? Czy poprzednio nie było dyskusji nad tym, czy akurat budżet ulega dyskontynuacji? Ja pamiętam takie sytuacje w poprzednich latach, kiedy budżet też był składany przez stary rząd, a potem była dyskusja, czy trzeba ten budżet składać po raz kolejny. Czy jest kontynuacja, czy dyskontynuacja? I czy pan pamięta takie dyskusje i różne zdania specjalistów w tym zakresie?

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Dyskusji to ja wiele pamiętam. Nie ma żadnej ustawy, w której byłoby powiedziane, że ustawa budżetowa nie ulega dyskontynuacji. Ona jest tutaj traktowana jak każda inna. Zresztą w tym roku właściwie już nie było w tej sprawie dyskusji. Budżet powinien być po prostu na nowo złożony. To może być czasami ten sam budżet, to akurat nie szkodzi, ale powinien być złożony.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję.

Pan senator Bierecki jeszcze raz się zgłosił.

**SENATOR
GRZEGORZ BIERECKI**

Ja chciałbym zwrócić uwagę na pewną sprzeczność w pańskiej wypowiedzi, Panie Senatorze. Mówi pan o zagrożeniu wpływu terminu na przyjęcie przez Senat budżetu i jednocześnie mówi pan o dyskontynuacji. Jak pan te 2 kwestie łączy? Jak pan te terminy liczy w takim razie?

(Senator Stanisław Karczewski: Jak pan to liczy?)

Jak pan liczy te terminy?

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Proszę pana, ja bym powiedział tak... Jak ja to liczę? Ja panu powiem. Ja liczę to tak: jak nowy rząd składa budżet, to ma 4 miesiące. Tak?

(*Senator Stanisław Karczewski*: Tak.)

(*Senator Grzegorz Bierecki*: Ale według...)

A, widzi pan. Otóż jeśli chodzi o interpretację konstytucji, to nie ma większych mistrzów niż pańscy koledzy. Konstytucja była już wykręcana i interpretowana na wszystkie sposoby. I również w tej kwestii naprawdę wolimy być ostrożni. Nie chcemy tworzyć sytuacji, w której znowu będziemy mieli dyskusję różnych ekspertów i tzw. ekspertów, którzy będą mówili: nie, nie, to nie tak, budżet przecież był złożony w swoim czasie i w związku z tym są 4 miesiące, trzeba się było sprężyć. Wolimy tego uniknąć.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję bardzo.

A teraz chcę się upewnić, że na pewno nie ma więcej pytań. Nie ma. Świetnie, więc możemy otworzyć dyskusję.

Otwieram dyskusję.

Proszę pana senatora Karczewskiego o zabranie głosu.

**SENATOR
STANISŁAW KARCZEWSKI**

Dziękuję bardzo, Pani Marszałek.

Pani Marszałek! Wysoka Izbo! Panie Marszałku! Szanowni Państwo!

Ja nie będę się odnosił do wszystkich proponowanych zmian w regulaminie, ale odniosę się do kilku spraw.

Po pierwsze, jako senatorowie poprzedniej kadencji – mówię tutaj o grupie, która ponownie zasiada w Senacie – jesteśmy świadkami kolejnej zmiany regulaminu. Tych zmian chyba od początku istnienia Senatu nie było tak dużo jak w poprzedniej kadencji. Poprawki, które państwo składali i które zmieniły regulamin, miały służyć wtedy przede wszystkim opozycji, a w tej chwili – większości parlamentarnej i większości rządowej. Ja jestem przeciwnikiem takich zmian, które mają dostosować przepis do jakiejś konkretnej jednej sytuacji, do jakiegoś 1 przypadku. Tak nie powinno się tworzyć w ogóle prawa, a szczególnie Regulaminu Senatu. I faktycznie chciałem powiedzieć o tej sprzeczności, którą wyłapał również pan senator Grzegorz Bierecki, ale już nie będę o niej mówił.

Zagłosuję przeciwko. Chciałbym powiedzieć bardzo krótko, że zagłosuję przeciwko tej zmianie. Ale chciałbym wystąpić już w tej chwili z gorącym apelem do pani marszałek, do prezydium – w prezydium nie mamy swego przedstawiciela, dlatego wykorzystuję teraz tę możliwość i zabieram głos – żebyście państwo, nawet jeśli dojdzie do takiej sytuacji, że będziecie przekonani, że mamy bardzo mało czasu, że został 1 dzień... Bo pan marszałek podczas posiedzenia komisji mówił o tym, że będziemy być może w takiej sytuacji, że będziemy musieli uchwalić budżet czy odnieść się do budżetu w ciągu 1 dnia. Ja myślę, że takiej sytuacji nie będzie, ale nawet gdyby taka sytuacja była, to bardzo proszę, żebyśmy jednak nie skorzystali z tego zapisu i przekazali budżet do wszystkich komisji. Wszystkie komisje są w stanie w ciągu 1 dnia odnieść się do budżetu. Jest to absolutnie możliwe. Tak że bardzo o to proszę. Ta zmiana zostanie przegłosowana, jestem przekonany. Zresztą widzieliśmy podczas posiedzenia komisji, że państwo jednogłośnie głosowali za tą zmianą. Ja zagłosuję przeciwko. Wiem, że ten zapis będzie funkcjonował, ale nawet jeśli będzie niewiele czasu, to bardzo bym prosił, aby zachować ten zwyczaj, obyczaj, tradycję Senatu, że każda komisja może odnieść się do budżetu. To wcześniej był obowiązek, a w tej chwili będzie to niejako przywilej, ale prosiłbym, aby ten przywilej był realizowany.

Pan marszałek – ja już miałem o tym nie mówić – odniósł się złośliwie do poprzedniej kadencji, twierdząc, że wiele projektów było procedowanych w wyniku inicjatywy poselskiej. No, ta pierwsza wpadka większości sejmowej też powstała właśnie w wyniku propozycji sejmowej, kiedy do projektowanej ustawy, która była oczywista i była złożona przez rząd – mówię tu o ustawie o zamrożeniu cen energii – dołączono jeszcze liczne przepisy dotyczące lobbingu... dotyczące farm wiatrowych. Stało się bardzo źle. I byłoby dobrze, żeby ta afera została jak najszybciej i w sposób transparentny wyjaśniona.

Jeszcze jedna uwaga, Panie Marszałku. Mówię o wycofaniu się z tej szybkiej ścieżki...

(*Senator Małgorzata Sekuła-Szmajdzińska*: Pani Marszałek!)

Ja mówię w tej chwili do pana marszałka Borowskiego, Pani Senator. Nie mogę w formie żeńskiej zwracać się do pana marszałka, boby się na mnie obraził.

(*Senator Leszek Czarnobaj*: Przecież się nie obrazi.)

(Senator Grzegorz Bierecki: Może nie.)

Panie Marszałku – ten tytuł przysługuje dogonnie i tak się będę do pana zwracał – umówiliśmy się wtedy, że jedna jedyna ustawa w ten sposób przejdzie. Umowa nie została dotrzymana i dopiero w tej chwili państwo wycofujecie się z tego zapisu. To było przykre, bo wtedy umawialiśmy się jak dżentelmeni, że jeden raz i to wszystko. Proszę sobie przypomnieć. Pamięć mam, niestety, bardzo dobrą. Tak było.

Dziękuję, Pani Marszałek. (Oklaski)

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję, Panie Senatorze.
Zapraszam pana senatora Kleinę.

**SENATOR
KAZIMIERZ KLEINA**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Będzie bardzo króciutko, tylko w kwestii zmiany regulaminu dotyczącej pracy nad budżetem. Nie byłoby tej zmiany, gdyby budżet już był od tego czasu, gdy mógł być w Sejmie, i gdyby Sejm mógł normalnie nad nim pracować. Dopiero teraz rząd pana Donalda Tuska – pewnie dzisiaj, może jutro, może pojutrze, bo musi się jeszcze zapoznać z tym projektem – złoży projekt budżetu. I wtedy będzie można nad nim pracować. U nas będzie on bardzo krótko. I ten zapis jest zrobiony, jak już zostało powiedziane, na wypadek tego, gdybyśmy nie byli w stanie rzeczywiście w tej sytuacji przeprowadzić... Zresztą to jest taki zapis dla sytuacji wyjątkowych.

Mam nadzieję, że nawet w tym roku będzie można we wszystkich komisjach pracować nad ustawą budżetową. Ale to nie my spowodowaliśmy tę sytuację kryzysową związaną z ustawą budżetową, ponieważ projektu tej ustawy po prostu jeszcze fizycznie nie ma. Mówimy o projekcie przygotowanym przez pana premiera Donalda Tuska. I to nie jest śmieszne, to jest bardzo poważna sprawa. Budżet państwa to jest najpoważniejsza rzecz, jaka może być, bo dotyczy de facto życia obywateli, i nad nim trzeba rzetelnie, uczciwie pracować. Powinno się nad tym także pracować w spokoju. Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Bardzo dziękuję.

Proszę pana senatora Rybickiego o zabranie głosu.

**SENATOR
SŁAWOMIR RYBICKI**

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Ja zabiorę głos tak trochę polemicznie wobec pana marszałka Karczewskiego i pewnie też gwo-li wyjaśnienia, a może przypomnienia zobowiązań, jakie podjął rząd premiera Morawieckiego, konstruując Krajowy Plan Odbudowy i zobowiązując się w tym Krajowym Planie Odbudowy do usprawnienia procesu legislacyjnego i uczynienia go bardziej transparentnym. To było zobowiązanie podjęte przez rząd Morawieckiego, zapisane w 2022 r. i nigdy niezrealizowane. My teraz w Wysokiej Izbie tak naprawdę sankcjonujemy to, co było dorobkiem Senatu poprzedniej kadencji, czyli tworzenie procesu legislacyjnego transparentnego, z zachowaniem wszystkich reguł konsultacji, wysłuchania publicznego, pytań ekspertów, fachowców o sens, potrzebę i skutki regulacji. A więc my tak naprawdę sankcjonujemy w Regulaminie Senatu to, co już jest dorobkiem Izby.

Przyszedł czas w Polsce, kiedy po prostu obóz polityczny, który dzięki decyzji wyborców 15 października obejmuje rządy w Polsce i bierze odpowiedzialność również za tworzenie procesu legislacyjnego, za tworzenie prawa... Ten obóz polityczny uznał, że będzie to robić w sposób transparentny na wszystkich poziomach: na poziomie planowania ustawy, tworzenia jej zrębów i konsultacji na poziomie Rady Ministrów, w Sejmie, w Senacie. Po prostu jesteśmy wierni naszym deklaracjom, praktyce senackiej i publicznym deklaracjom, jakie składaliśmy wobec wyborców. Po prostu jesteśmy w tym, co zamierzamy robić i robiliśmy w Senacie, wiarygodni. To jest tylko i wyłącznie realizacja naszych zapowiedzi. A że to dotyczy kolejnej zmiany w regulaminie? No tak, początek kadencji zawsze jest takim okresem, kiedy porządkujemy wszystkie te sprawy, co do których uważamy za konieczne, aby je wprowadzić, i które przecież wynikają z naszej wspólnej umowy – umowy, którą na pewno potwierdzi

demokratyczna większość – aby naszą pracę uczynić lepszą, doskonalszą, bardziej transparentną. Tylko tyle i wyłącznie tyle.

A jeżeli chodzi o komisję finansów publicznych i uprawnienia marszałka do tego, aby decydować, czy tylko tej komisji, czy też innym, tzw. branżowym komisjom, prześle projekt budżetu czy też innych ustaw obojętnych, to powiem, że takie jest uprawnienie marszałka. Ale też prawem każdego senatora jest wzięcie udziału w pracach komisji budżetowej i wyrażenie swojej opinii w przypadku, gdyby marszałek kierował projekt budżetu czy innej ustawy tylko i wyłącznie do komisji finansów publicznych. Jednak, jak wspólnie uzgodniliśmy dzisiaj na posiedzeniu komisji regulaminowej i Komisji Ustawodawczej, jest to sytuacja wyjątkowa i będzie dość precyzyjnie zapisana jako klauzula generalna. Ona daje możliwość, ale to nie jest obowiązek marszałka. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

**WICEMARSZAŁEK
MAGDALENA BIEJAT**

Dziękuję bardzo.

Zapraszam pana senatora Pęka do zabrania głosu.

**SENATOR
MAREK PĘK**

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Postanowiłem zabrać głos, ponieważ naszły mi takie wspomnienia z poprzedniej kadencji o tym, jak to z regulaminem w poprzedniej kadencji było i jak to było ze zmianami regulaminowymi. W poprzedniej kadencji było bardzo dużo tych zmian regulaminowych, bardzo dużo takich zmian ad hoc, bardzo dużo takich zmian dostosowanych do interesu tylko i wyłącznie większości senackiej. Ja będę przeciwny tym zmianom regulaminu, bo po prostu po raz kolejny chcecie sobie w Senacie, mówiąc kolokwialnie, zrobić dobrze, nie narobić się. Trudno, może jest pewna specyficzna i bezprecedensowa sytuacja budżetowa, ale to trzeba się po prostu zebrać szybciej i posiedzieć dłużej. Wtedy spokojnie będzie można wypełnić wszystkie wymagania dotyczące procedowania ustawy budżetowej, które przewiduje standardowo od lat, od wielu kadencji Regulamin Senatu.

A jak to było w zeszłej kadencji z Regulaminem Senatu? Najpierw zmieniliście Regulamin Senatu tak, ażeby zabetonować stanowisko marszałka Senatu, ażeby go praktycznie nie można było odwołać. Wcześniej była dużo większa swoboda dotycząca złożenia wniosku o odwołanie marszałka Senatu. Później wybuchła pandemia. I pamiętam, jak tu, w tej Izbie domagałem się od marszałka Grodzkiego podjęcia szybkich i stanowczych działań związanych z pandemią. Sejm już wtedy wchodził w ten tryb pandemiczny, podejmował konkretne postanowienia dotyczące trybu zdalnego. Pan marszałek Grodzki wtedy z taką wielką arogancją powiedział mi, że jak się boję, to mogę jechać do domu, nie muszę tutaj siedzieć, bo przecież nikt mnie do wypełniania obowiązków senatorskich nie jest w stanie zmusić. Bardzo dużo było w poprzedniej kadencji właśnie takiej buty z państwa strony, takiej arogancji, takiego traktowania nas tutaj, jako mniejszości senackiej, po prostu z butą. A później była długa epopeja tzw. licznika marszałka Grodzkiego i mrożenia – bez żadnych podstaw regulaminowych – wniosku o uchylenie mu immunitetu przez wiele, wiele, wiele miesięcy. A potem, jak już pod presją opinii publicznej do procedowania tego wniosku w komisji regulaminowej doszło, to pan przewodniczący, senator Rybicki, zrobił wszystko, żeby ten wniosek tak przeprowadzić, tak przeprocedować w tej komisji, żeby na temat jego szczegółów, na jego temat jego uzasadnienia opinia publiczna nic się nie dowiedziała. Pamiętam, jak pani senator – nie będę wymieniał nazwiska – domagała się usunięcia mnie z sali w trakcie obrad komisji, bo domagałem się właśnie zaprezentowania szczegółów tego wniosku. A na koniec już w takich rozmowach nieformalnych, kularowych sondowaliście państwo kwestię poparcia przez wszystkie kluby w poprzedniej kadencji Senatu takiej zmiany regulaminu, żebyśmy w tym trybie covidowym mogli procedować do końca kadencji, właściwie bez końca, mimo że Sejm w tym czasie już od ponad roku pracował w standardowym trybie, a o Senacie mówiło się, że proceduje w trybie wakacyjnym.

Tak więc po prostu dużo jest w tych waszych zmianach, po pierwsze, obłudy, po drugie, arogancji, po trzecie, dostosowywania prac Senatu tylko pod wasz partykularny interes polityczny, partyjny. I dlatego będę głosował przeciwko tym zmianom. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

(Przewodnictwo obrad obejmuje wicemarszałek Michał Kamiński)

**WICEMARSZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora Chróścikowskiego.

**SENATOR
JERZY CHRÓŚCIKOWSKI**

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!
Miałem nie zabierać głosu, ale sprowokowano mnie tutaj. To nie tylko prośba, ale... Ja też chcę zagłosować przeciw ze względu na to... Jestem tu już siódmą kadencją. Pan marszałek też już... Nigdy nie było takiej sytuacji, żebyśmy sobie nie radzili z budżetem, więc nie rozumiem tej zmiany. A po drugie, co mówię z punktu widzenia mojego doświadczenia w komisji przez 5 kadencji, zawsze mieliśmy możliwość rozpatrzenia... Jest kilkanaście, prawie kilkadziesiąt działów, które rozpatrujemy w komisji rolnictwa. To jak? To my tu przyjdziemy, będziemy siedzieć długo na tej sali i dyskutować z każdym? A tak to tylko sprawozdanie przewodniczącego czy osoby wybranej by złożono, szybciej to się odbyło. Wy to przedłużycie tylko, nie skróćcie, a przedłużycie tę dyskusję. Wyobraźcie sobie: jest tylu dyrektorów różnych departamentów, którzy będą się wypowiadać, a będą mieli takie prawo. A senatorowie będą żądać, ja też będę żądał... I będą pytania. No, po co? My to w komisjach sprawnie, szybko rozpatrzemy. Nie będzie problemu. Na podstawie doświadczenia to mówię. Nie róbcie tej niepotrzebnej zmiany. Dziękuję. *(Oklaski)*

**WICEMARSZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Bardzo proszę o zabranie głosu pana marszałka Tomasza Grodzkiego.

**SENATOR
TOMASZ GRODZKI**

Szanowny Panie Marszałku! Panie i Panowie Senatorowie!

Pozwoliłem sobie zabrać głos, chociaż nie miałem takiego zamiaru, w dyskusji nad dość

prostymi punktami dotyczącymi zmiany w regulaminie, ponieważ moje nazwisko tu padało wielokrotnie. Chciałbym powiedzieć panu marszałkowi Pękowi tylko jedno: czasy kłamstwa się skończyły. Niech pan patrzy na fakty. Odwoływaliście mnie z funkcji marszałka, to znaczy chcieliście tego odwołania. A jaka była motywacja? Związana z tym, że upomniałem się o to, żeby Polska przestała importować węgiel rosyjski. Taka była wasza motywacja. Był poddany pod głosowanie wniosek o uchylenie mi immunitetu? Był poddany. Posiedzenie komisji się odbyło. A pana dziwaczne uwagi, jakoby przewodniczący Rybicki jakoś tam tym posiedzeniem komisji manipulował, są absolutnie nieprawdziwe. Wszystko odbyło się zgodnie z regulaminem obowiązującym w trakcie kadencji. A więc bardzo pana proszę: jeżeli już przywołuje pan historię, niech ją pan opiera na prawdzie. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

**WICEMARSZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Bardzo proszę o zabranie głosu pana senatora marszałka Marka Borowskiego.

**SENATOR
MAREK BOROWSKI**

Rozumiem, że lista mówców została wyczerpana, więc pozwolę sobie tylko na parę...

(Głos z sali: Nie jest wyczerpana.)

Nie?

(Wicemarszałek Michał Kamiński: Nie, nie została wyczerpana. Ja nic takiego nie powiedziałem.)

Bo ja patrzę na tablicę...

(Wicemarszałek Michał Kamiński: Panie Marszałku, błogosławieni ci, którzy nie widzieli, a uwierzyli. W związku z tym ja zachęcam pana do bycia w gronie błogosławionych i mimo że pan siebie nie zauważył, to, jak pan widzi, już pan jest...)

Rozumiem, że innych mówców już nie będzie.

Jako sprawozdawca chciałbym się po prostu odnieść do paru kwestii, a właściwie głównie do jednej, to znaczy do tego, o czym powiedział tutaj pan senator Chróścikowski. Bo ja się z panem senatorem zgadzam, że, generalnie rzecz biorąc,

ta procedura powinna być taka, jaka była do tej pory, i taka, jakiej pan sobie życzy. I jeśli to tylko będzie możliwe, to taka będzie. Niemniej jednak to sformułowanie, które tam jest, o tych szczególnych przypadkach... Ja to przecież tłumaczyłem, że ten cały rozdział dotyczy nie tylko ustawy budżetowej, klasycznej ustawy budżetowej, ale także nowelizacji budżetu. I trzeba się spodziewać, że takie nowelizacje będą. W związku z tym w sytuacji, w której nowelizacja będzie niewielka, trzeba dać marszałkowi możliwość, by skierował ją wyłącznie do komisji budżetowej. I to będzie szczególny przypadek, to też będzie szczególny przypadek. Jeżeli nowelizacja będzie duża, to będzie inne rozwiązanie. Tak że to jest zapis na wypadek różnych sytuacji, a niekoniecznie tylko na wypadek tej, o której pan mówił. Dziękuję.

**WICEMARSZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI**

Dziękuję bardzo.

Widzę, że pan marszałek Karczewski chciałby zabrać głos. Oczywiście ma pan 10 minut, jak każdy...

(Senator Sekretarz Aleksander Szwed: Już 5 minut.)

A, teraz już 5, przepraszam. Jak każdy senator ma pan oczywiście prawo...

(Senator Stanisław Karczewski: Ja nie chciałem, ale pan mnie zachęcił.)

Ja nie mam prawa ani zachęcać, ani zniechęcać.

**SENATOR
STANISŁAW KARCZEWSKI**

Panie Marszałku, ja powiem tak: rozmawialiśmy i dyskutowaliśmy na posiedzeniu naszej komisji, rozmawialiśmy... Tutaj siedzi były marszałek, ja byłem marszałkiem... 90% nowelizacji kierowaliśmy tylko i wyłącznie do komisji finansów, a więc ten zapis jest w ogóle niepotrzebny, niepotrzebny...

(Senator Leszek Czarnobaj: Ale to była tradycja, Panie Senatorze.)

Ale ja nie mówię teraz o tradycji, Panie Senatorze, tylko mówię o nowelizacjach budżetu. Wszystkie one były kierowane... Ja sobie nie przypominam tego, żeby nowelizacja była kierowana

do komisji merytorycznej i do komisji finansów. Ona szła tylko i wyłącznie do komisji finansów. Tak było. Czyli ten zapis jest w ogóle niepotrzebny, jeśli dotyczy nowelizacji.

Ja mówię tu tylko i wyłącznie o budżecie. I absolutnie zgadzam się z panem senatorem najdłużej zasiadającym w tej Izbie i mającym największe doświadczenie, który przez 5 kadencji był przewodniczącym komisji rolnictwa i wie, na czym polega procedowanie ustawy budżetowej. Ten czas... Pan senator Chróścikowski ma rację, że ten zapis, który pan proponuje, może wydłużyć procedowanie. Bo debata, która będzie się tutaj odbywała, będzie zdecydowanie dłuższa, bardziej dociekliwa, gdyż członkowie komisji będą ciekawi i będziemy zadawać tysiące pytań. Jestem przekonany, że jeżeli państwo zastosujecie ten zapis, to posiedzenie budżetowe... Oczywiście są takie możliwości, że można skrócić dyskusję, debatę – można złożyć wniosek o zakończenie debaty i może tej debaty w ogóle nie być albo może być znacznie skrócona. Ale jestem przekonany, że ten zapis może spowodować dłuższy czas debatowania nad budżetem. Jestem również przekonany – i jeszcze raz apeluję do siedzącego tu pana marszałka Kamińskiego i siedzącego tu marszałka Grodzkiego – że jeżeli będzie ten zapis... Nawet jeżeli będzie tylko 1 dzień na procedowanie, to komisje powinny się zebrać. One w tym czasie poradzą sobie i odniosą się do budżetu. Dziękuję bardzo.

**WICEMARSZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI**

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.

(Senator Marek Borowski: Jako sprawozdawca, Panie Marszałku, chciałbym...)

5 minut, Panie Senatorze.

(Senator Marek Borowski: Panie Marszałku, ale jako sprawozdawca mam...)

Jako sprawozdawca? Bardzo proszę. Tak, oczywiście.

(Senator Grzegorz Bierecki: To sprawozdawca jest.)

(Senator Stanisław Karczewski: Ale też 5 minut. 5 minut.)

(Senator Marek Borowski: ...minimalnie więcej uprawnień.)

Ale, błagam, Panowie... Wasza kłótnia o czas zajmuje czas.

(Senator Marek Borowski: Zostawmy to.)

Drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu
Ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych

Ja będę pilnował pana prawa do...
(*Senator Stanisław Karczewski*: Ale jesteśmy w debacie.)
Proszę.

SENATOR
MAREK BOROWSKI

Panie Marszałku Karczewski, sprawa polega na tym, że my włączamy do tego rozdziału również kwestię nowelizacji. Pan powiedział: ale nowelizacje do tej pory były przecież kierowane tylko do komisji budżetowej, więc o co chodzi? Problem polega na tym, że wpisujemy tutaj... w art. 75 zmieniamy przepis i mówimy tak: przepis niniejszego działu stosuje się odpowiednio do ustawy o zmianie ustawy budżetowej oraz ustawy o prowizorium. Gdybyśmy nie wpisali tu tych szczególnych przypadków, to drobna zmiana budżetu tak po prostu, zwyczajnie musiałaby być kierowana do wszystkich komisji. Dziękuję.

WICEMARZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI

Dziękuję bardzo.
Jak widzę, nie ma więcej chętnych do zabrania głosu w dyskusji.

W związku z tym zamykam dyskusję.

Teraz Senat mógłby przystąpić do trzeciego czytania projektu uchwały. To trzecie czytanie objęłoby jedynie głosowanie. Zostanie ono przeprowadzone razem z innymi głosowaniami.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu trzeciego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych.

Tekst ustawy zawarty jest w druku nr 30, a sprawozdanie komisji – w druku nr 30 A.

Sprawozdanie Komisji Infrastruktury przedstawi senator Artur Dunin.

SENATOR SPRAWOZDAWCA
ARTUR DUNIN

Panie Marszałku! Wysoka Izbo!

W imieniu Komisji Infrastruktury chciałbym państwu przedstawić opinię komisji do ustawy o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych. Szanowni Państwo, celem ustawy

jest skorygowanie terminów przewidzianych w art. 152 ust. 1 i 2 oraz art. 155 ust. 11 ustawy z dnia 18 listopada 2020 r.

Komisja zebrała się dzisiaj. Szanowni Państwo, przedstawiciel sprawozdawca, pan poseł Gramatyka, który był na posiedzeniu komisji i któremu bardzo serdecznie dziękujemy za przedstawienie tych zmian... W jego imieniu bardzo państwa przepraszam za jego nieobecność, ale ma inne zobowiązania. Wiem, że chciał w posiedzeniu uczestniczyć i państwu te zmiany zreferować. Ja chciałbym państwu powiedzieć, że nie tak dawno wprowadzaliśmy tę ustawę, ona przechodziła również przez Senat. I chcę państwu powiedzieć, że wtedy – zdaje się, że ja byłem wówczas sprawozdawcą komisji – mieliśmy wiele zastrzeżeń, czy na pewno ten termin będzie dochowany. I niestety stało się to, o czym rozmawialiśmy wtedy w komisji i tutaj na sali plenarnej. Pomimo zapewnień ówczesnego rządu te terminy nie zostały dotrzymane. I stąd ta nowelizacja, zmieniająca tak naprawdę daty. Celem nowelizacji art. 155 ust. 11 ustawy o doręczeniach jest określenie innego, późniejszego niż obowiązujący maksymalnego terminu wdrożenia rozwiązań technicznych z jednoczesnym określeniem terminu minimalnego w tym zakresie.

Szanowni Państwo, ta ustawa przeszła przez Sejm jednogłośnie. Wszyscy sobie musimy zdać sprawę, że musimy tę zmianę wprowadzić, pomimo tego... Bardzo serdecznie dziękuję panu mecnasowi, który zwrócił uwagę, że bardzo skracamy termin dla pana prezydenta, tak naprawdę nie damy mu czasu na namysł.

Myślę, że tak samo jak Sejm, tak i Wysoki Senat jednogłośnie poprze te zmiany w ustawie. Dziękuję bardzo.

WICEMARZAŁEK
MICHAŁ KAMIŃSKI

Dziękuję bardzo.

W tej chwili państwo senatorowie mogą zadawać pytania senatorowi sprawozdawcy. Pytania nie powinny przekraczać 1 minuty.

Widzę, że nie ma chętnych.

Bardzo dziękuję panu senatorowi sprawozdawcy. (*Senator Artur Dunin*: Dziękuję.)

Ze zrozumiałych powodów – państwo chyba też je rozumiecie – nie uczestniczy w naszym posiedzeniu przedstawiciel rządu, któremu

Ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych
Zmiany w składzie komisji senackich
Głosowania

moglibyśmy w tej sytuacji zadawać pytania, ale go nie ma, w związku z czym... Podobnie nie ma pana posła Michała Gramatyki, ale on usprawiedliwił swoją nieobecność, o czym mówił już zresztą pan senator sprawozdawca. W związku z tym muszę...

Otwieram dyskusję.

Nie ma chętnych do zabrania głosu. Byli natomiast senatorowie, którzy złożyli swoje wystąpienia do protokołu. To panowie senatorowie Ryszard Świłski i Aleksander Szwed.

Informuję w związku z tym, że zamykam dyskusję.

Ogłaszam 15 minut przerwy. I o godzinie 13.01, a może 13.05, czyli to będzie trochę więcej niż 15 minut... o godzinie 13.05 zapraszam panie senatorki i panów senatorów na głosowanie.

*(Przerwa w obradach od godziny 12 minut 46
do godziny 13 minut 08)*

**MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA**

Wznawiam obrady.

Szanowni Państwo Senatorowie, kolejne, czwarte posiedzenie Senatu planowane jest na 18 i 19 stycznia 2024 r. Informacja o porządku obrad tego posiedzenia zostanie państwu dostarczona drogą elektroniczną.

Przystępujemy do rozpatrzenia punktu czwartego porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich.

Przypominam, że wniosek Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich w tej sprawie zawarty jest w druku nr 32.

Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich przedstawi senator Sławomir Rybicki.

**SENATOR SPRAWOZDAWCA
SŁAWOMIR RYBICKI**

Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

Zmiany w składach komisji senackich, szczególnie na początku kadencji, są czymś zrozumiałym, częstym i dlatego Komisja Regulaminowa, Etyki i Spraw Senatorskich na dzisiejszym posiedzeniu jednogłośnie przyjęła projekt uchwały Senatu w tej sprawie. Projekt ten odczytam Wysokiej Izbie.

„§1. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, odwołuje:

- 1) senatora Leszka Galembę z Komisji Petycji,
- 2) senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego z Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej,
- 3) senatora Jacka Trełę z Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

§2. Senat Rzeczypospolitej Polskiej, na podstawie art. 13 ust. 2 Regulaminu Senatu, wybiera:

- 1) senatora Leszka Galembę do Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi,
- 2) senatora Krzysztofa Kwiatkowskiego do Komisji Petycji,
- 3) senatora Jacka Trełę do Komisji Ustawodawczej”.

Dziękuję.

**MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA**

Dziękuję bardzo.

Czy ktoś z państwa senatorów chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nikt się nie zgłasza.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez Komisję Regulaminową, Etyki i Spraw Senatorskich projektem uchwały.

Kto z państwa jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 92 senatorów, 92 – za. **(Głosowanie nr 2)**

Senat podjął uchwałę w sprawie zmian w składzie komisji senackich.

Powracamy do rozpatrywania punktu drugiego porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Przystępujemy do trzeciego czytania.

Informuję, że trzecie czytanie obejmuje jedynie głosowanie.

Przystępujemy do głosowania nad projektem uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Kto z państwa senatorów jest za projektem?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 94 senatorów, 60 – za, 33 – przeciw, 1 senator się wstrzymał. **(Głosowanie nr 3)**

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie zmiany Regulaminu Senatu.

Powracamy do rozpatrywania punktu trzeciego porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych.

Komisja Infrastruktury przedstawiła projekt uchwały, w którym wносиła o przyjęcie tej ustawy bez poprawek – druk senacki nr 30 A.

Przystępujemy do głosowania nad przedstawionym przez komisję projektem uchwały.

Kto z państwa senatorów jest za?

Kto jest przeciw?

Kto się wstrzymał?

Proszę o podanie wyników głosowania.

Głosowało 94 senatorów, 94 – za, nikt się nie wstrzymał, nikt nie był przeciw. (**Głosowanie nr 4**)

Stwierdzam, że Senat podjął uchwałę w sprawie ustawy o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych.

Chciałabym jeszcze poprosić państwa senatorów o pozostanie na sali. Porządek obrad trzeciego posiedzenia został wyczerpany, ale bardzo bym chciała, żeby pani senator Halina Bieda przedstawiła wspólne stanowisko Senatu w sprawie wczorajszych wydarzeń w Sejmie.

SENATOR
HALINA BIEDA

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Chciałabym w imieniu wszystkich nas – tak myślę, choć nie zliczyłam podpisów – odczytać oświadczenie.

My, niżej podpisani senatorowie, potępiamy zachowanie posła Grzegorza Brauna, który w Sejmie Rzeczypospolitej Polskiej użył gaśnicy, by zgasić świece zapalone z okazji święta Chanuki, a tym samym zakłócił uroczystość religijną, w której uczestniczyli przedstawiciele władz Sejmu, parlamentarzyści, ambasador Izraela, rabini oraz inni zaproszeni goście. Oprócz obrazy uczuć religijnych części obywateli Rzeczypospolitej Polskiej poseł Braun dokonał zniszczeń mienia, a także naruszył nietykalność uczestników wydarzenia oraz zagroził ich zdrowiu i bezpieczeństwu.

Jesteśmy jednoznacznie przeciw wszelkim przejawom antysemityzmu i ksenofobii i z całą mocą potępiamy tego typu zachowania. Zdecydowanie popieramy wyciągnięcie konsekwencji przez pana marszałka Szymona Hołownię wobec posła, który dopuścił się tego haniebnego

zachowania, oraz skierowanie sprawy do prokuratury. Dziękuję bardzo. (*Oklaski*)

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję, Pani Senator.

Proszę bardzo, teraz pan senator Ujazdowski.

SENATOR
KAZIMIERZ MICHAŁ UJAZDOWSKI

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Pani marszałek prosiła mnie o złożenie oświadczenia, a właściwie o upamiętnienie jednego z twórców polskiej niepodległości, dlatego że 20 grudnia minie setna rocznica urodzin śp. Wiesława Chrzanowskiego, marszałka Sejmu Rzeczypospolitej I kadencji, wybranego na to stanowisko w 1991 r., po pierwszych w pełni wolnych i pluralistycznych wyborach, a także senatora IV kadencji.

Droga życiowa Wiesława Chrzanowskiego była ściśle związana z walką narodu o wolność, godność i tożsamość w okresie okupacji niemieckiej i po II wojnie światowej, w czasie dyktatury komunistycznej. Był żołnierzem Polski Walczącej i powstania warszawskiego, uczestnikiem działań podziemia i opozycji politycznej w pierwszych latach powojennych, więźniem katowni stalinowskich, a potem współpracownikiem prymasa Stefana Wyszyńskiego, uczestnikiem odrodzenia niepodległościowej opozycji, autorem statutu Niezależnego Samorządnego Związku Zawodowego „Solidarność” i Niezależnego Zrzeszenia Studentów, a w końcu, po odzyskaniu niepodległości, założycielem i przywódcą Zjednoczenia Chrześcijańsko-Narodowego.

Prof. Wiesław Chrzanowski reprezentował najlepsze tradycje polskiego parlamentaryzmu i kultury prawnej, obdarzał wszystkich szacunkiem, dbał o autorytet Sejmu i o to, by parlament był miejscem wolnej debaty, rzetelnego stanowienia prawa i kontroli rządzących. Szczególne znaczenie przywiązywał do respektowania prawa i reguł sprawnej demokracji parlamentarnej. Wielokrotnie dawał przykład dialogu na rzecz dobra wspólnego i nadrzędnego interesu Rzeczypospolitej.

Wspominamy śp. Wiesława Chrzanowskiego w przekonaniu, że pamięć o nim wciąż może

inspirować działania na rzecz dobra Rzeczypospolitej. Dziękuję bardzo. *(Oklaski)*

**MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA**

Dziękuję państwu za pozostanie na sali.
Przystępujemy do dalszych oświadczeń.

Oświadczam, że nie mogą one trwać dłużej niż 5 minut i nie mogą dotyczyć spraw będących podmiotem porządku obrad bieżącego posiedzenia Senatu.

Dwie osoby się zgłosiły.

Pani senator Ewa Monika Kaliszuk. Bardzo proszę.

(Rozmowy na sali)

Nie ma pani senator?

(Głos z sali: Jest.)

Przepraszam państwa, ale jeżeli... Proszę opuścić... Będą jeszcze oświadczenia. Chciałabym, żeby pani senator mogła w komfortowych warunkach wygłosić oświadczenie.

Bardzo proszę, Pani Senator.

**SENATOR
EWA MONIKA KALISZUK**

Szanowna Pani Marszałek! Wysoki Senacie!

6 maja 2000 r. odbyła się w moim mieście, Olsztynie, premiera widowiska słowno-muzycznego „Wieczera żydowska” w wykonaniu zespołu Warmia Klezmer Band. Zespół tworzyli muzycy Zespołu Pieśni i Tańca „Warmia” oraz muzycy filharmoniczni, katolicy. Przygotowania do premiery tego widowiska trwały wiele miesięcy, a jednym z najtrudniejszych zadań w trakcie pracy nad programem okazała się praca nad warstwą językową utworów, w szczególności w języku jidysz, w którym soliści wykonywali utwory muzyczne. Niemożliwe, mimo wielu starań, było wówczas dotarcie do gminy wyznaniowej żydowskiej, której przedstawiciele mogli stać się niezwykle pomocni w kwestiach związanych z przekładem tekstów, fonetyką, pracą nad materiałem artystycznym, aby jak najbardziej wiernie oddać sens i treść przekazu publiczności. Z wielu stron docierały do członków zespołu informacje o niezwykle zamkniętym, hermetycznym środowisku żydowskim. Powodem tej alienacji w przeważającej mierze były lęk, niepewność,

obawy przed atakami, napaściami ze strony środowisk antysemitycznych. A przecież żyjemy w jednym kraju, w Europie, w jednym mieście, w jednej społeczności lokalnej. Stanowimy wspólnotę. Bez względu na wyznanie, płeć czy rasę wszyscy powinniśmy czuć się tak samo bezpieczni. Widowisko zostało zainaugurowane, projekt rozwijał się przez lata. Przez ponad 20 lat „Wieczery żydowską” widziały tysiące osób. Była to publiczność rozkochana w kulturze i muzyce żydowskiej, chcąc ją poznać. Publiczność wzruszająca się, śmiejąca, czasem oddająca się zadumie i roniąca łzy. Te emocje i wrażliwość udzielały się artystom, a każdy koncert był przeżyciem.

W dniu wczorajszym, tj. 12 grudnia br., schodząc po schodach sejmowych, usłyszałam dźwięki muzyki żydowskiej, tej, którą wykonuje również zespół Warmia Klezmer Band. Poczulałam ciepło w sercu i wzruszenie. Przepiękny przejaw wspólnoty, szacunku, tolerancji, pojednania z innymi narodami, gest symboliczny. 17-letnia tradycja pielęgnowana w Sejmie chwilę później została w skandaliczny sposób zakłócona, wręcz zniszczona, przez haniebny atak posła Grzegorza Brauna gaszącego gaśnicą świece chanukowe.

Szanowni Państwo, nie może być w polskim parlamencie miejsca dla człowieka, który żywi się nienawiścią. Niegodzien jest pan poseł Grzegorz Braun mandatu posła na Sejm Rzeczypospolitej Polskiej. Nie sądziłam, Szanowni Państwo, że moje pierwsze oświadczenie w Senacie, jako początkującej senatorki, dotyczyć będzie tak skandalicznego zdarzenia spowodowanego zachowaniem posła na Sejm. Nie mogę pozostać dziś obojętna i wyrażam swój sprzeciw wobec przejawów nienawiści i dyskryminacji jako człowiek, Polka, Europejka, nauczycielka, kobieta, osoba ponad 30 lat związana z kulturą, matka i, Szanowni Państwo, wokalistka wspomnianego przeze mnie w tym oświadczeniu zespołu Warmia Klezmer Band, wokalistka, która ponad 20 lat spędziła na scenie, upowszechniając, z wielkim szacunkiem dla narodu żydowskiego, kulturę żydowską. To był atak również na mnie i na nas wszystkich.

Podzielam stanowisko wyrażone dzisiaj w imieniu senatorów przez panią senator Halinę Biedę. Apeluję do pana posła Grzegorza Brauna o zrzeczenie się mandatu oraz przekazuję swoje szczególne słowa wsparcia i szacunku dla rabinów i wszystkich uczestników ceremonii, która została w haniebny sposób zakłócona w polskiej świątyni wolności i demokracji. Dziękuję. *(Oklaski)*

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo, Pani Senator.
Bardzo proszę, pani senator Górską.

SENATOR
ANNA GÓRSKA

Szanowna Pani Marszałkini! Wysoka Izbo!
Bytów to 17-tysięczne miasto w województwie pomorskim, ważne miejsce na mapie regionu, zarówno pod względem kulturowym, jak i gospodarczym. Zarazem jest to jedyne miasto powiatowe w regionie nieposiadające kolejowych połączeń pasażerskich z jakąkolwiek inną miejscowością na mapie województwa czy kraju. Zamknięcie połączeń pasażerskich do Bytowa nastąpiło 30 lat temu. Miasto natychmiast zaczęło odczuwać negatywne skutki tej decyzji ówczesnych władz polskich kolei i już 5 lat później rozpoczęło starania o przywrócenie pasażerskiego ruchu kolejowego do i z Bytowa. Nie znalazło to zrozumienia ani we władzach przekształcanych w tamtym czasie spółek kolejowych, ani też u żadnego z dotychczasowych rządów.

Dodatkowo od blisko 17 lat miasto i powiat bytowski własnym wysiłkiem i nie małym nakładem środków finansowych utrzymują połączenia towarowe na liniach nr 211 i 212, dzięki którym surowce mogą być dostarczane m.in. do bazy paliw płynnych PERN w Ugoszczy, firmy Prefabet z Osławy-Dąbrowy oraz do ciepłowni miejskiej w Bytowie. Stan techniczny torów, po których przewożone są paliwa, jest tak zły, że kolejne firmy wyłaniane w formie przetargów na przewozy towarowe po tych liniach wymawiają umowy. Miasto i samorząd województwa są do tego stopnia zdeterminowane w kwestii tej niezbędnej modernizacji, że pomimo tego, iż nie są właścicielem linii, zapewniły ponad 2 miliony zł ze środków własnych i unijnych na sporządzenie kompleksowej dokumentacji modernizacji linii nr 211 i 212, tj. Kościerzyna – Lipusz i Lipusz – Bytów. Dodatkowo kosztem prawie 19 milionów zł przeprowadzono remont generalny budynku dworca w Bytowie. Nadal jednak nie korzysta z niego żaden pasażer kolei.

Szczególnie intensywna przepychanka w kwestii odpowiedzialności za bieżący stan rzeczy trwała w ostatnich latach rządów Prawa

i Sprawiedliwości. Gotowy projekt modernizacji linii nr 211 i 212 został zignorowany przez poprzedni rząd oraz władze spółki PKP PLK, jednak w poszukiwaniu wyborczego sukcesu próbowano skłonić samorządy powiatu bytowskiego do zainwestowania, wspólnie ze spółką kolejową, w modernizację odcinka linii nr 212 w przeciwnym do oczekiwanego kierunku, tj. do miejscowości Korzybie, skąd byłoby możliwe połączenie Bytowa ze Słupskiem. Szkopuł w tym, że bytowianki i bytowianie oraz funkcjonujące w powiecie firmy potrzebują połączenia z Gdańskiem, stolicą województwa od 25 lat, czego poprzednia władza zdawała się nie zauważać. Doszło do sytuacji, w której spółka PKP PLK odmawiała ponownego przejęcia w zarząd i utrzymania linii Kościerzyna – Lipusz i Lipusz – Bytów, uznając, że linie te są zbyt zdegradowane, i próbując wymusić na samorządzie województwa pomorskiego, powiatu bytowskiego i samego miasta Bytowa modernizację, której koszt to prawie 300 milionów zł. Jednocześnie ta sama spółka wyraźnie dawała do zrozumienia, że nawet jeśli odzyska linie, to nie celem przeprowadzenia potrzebnej modernizacji, ale po to, żeby je definitywnie zamknąć. Takie zamknięcie doprowadziłoby do całkowitego odcięcia miasta i powiatu, w tym lokalnego przemysłu zapewniającego olbrzymi procent zatrudnienia w powiecie, od połączeń kolejowych, co mogłoby wręcz doprowadzić do likwidacji niektórych zakładów pracy, takich jak np. baza paliw płynnych PERN, do której transport surowca może odbywać się wyłącznie drogą kolejową.

Takie działania zdają się wręcz działaniami celowymi, zmierzającymi do degradacji tkanki społecznej i gospodarczej Bytowa i powiatu bytowskiego. W chwili obecnej modernizacja wskazanych linii znajduje się w czwartej setce projektów na liście rezerwowej Krajowego Planu Kolejowego. Dzięki staraniom samorządów udało się wpisać inwestycję do Krajowego Planu Odbudowy. Jednak wiemy, że poprzedni rząd Mateusza Morawieckiego pieniędzy z KPO nie chciał i nie zamierzał przyjąć, a wręcz blokował ich przekazanie swoimi niepraworządными działaniami.

W tym miejscu, na mocy art. 42 pkt 4 i 5 Regulaminu Senatu, zwracam się do ministra infrastruktury w następującymi pytaniami.

Po pierwsze, kiedy możemy spodziewać się odblokowania środków finansowych z Krajowego Planu Odbudowy na inwestycje w modernizację linii kolejowych?

Po drugie, czy zostanie dokonany przegląd inwestycji Krajowego Planu Kolejowego pod kątem ich priorytetowości?

Po trzecie, czy modernizacja linii kolejowych nr 211 i 212 może liczyć na znalezienie się na liście priorytetowej? Istotny jest tutaj fakt, iż jest już opracowana niezbędna dokumentacja techniczna, co znacznie skraca proces inwestycyjny, a to z kolei jest niezwykle istotne w przypadku inwestycji finansowanych z KPO, które należy rozliczyć do 2026 r.

Przywrócenie pociągów pasażerskich i podniesienie jakości transportu towarowego między Trójmiastem a Bytowie wymaga tylko jednego: odważnej decyzji politycznej, na którą Pomorze i Bytów czekają już zdecydowanie zbyt wiele dekad. Ze swojej strony deklaruję wszelką pomoc w wyjściu z tego decyzyjnego klinczu we współpracy z zainteresowanymi samorządami.

**MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA**

Dziękuję bardzo.

Bardzo proszę, pan senator Wadim Tyszkiewicz.

**SENATOR
WADIM TYSZKIEWICZ**

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Swoje oświadczenie kieruję do Ministerstwa Spraw Wewnętrznych i Administracji oraz do Ministerstwa Cyfryzacji. Dotyczy ono niezgodnego z prawem zobowiązania gmin do zakupu we własnym zakresie kart kryptograficznych niezbędnych do wykonywania zadań zleconych – rejestr stanu cywilnego, ewidencja ludności, dowody osobiste – w Systemie Rejestrów Państwowych, SRP.

W imieniu środowisk samorządowych wyrażam sprzeciw wobec niezgodnej z prawem praktyki stosowanej przez Centralny Ośrodek Informatyki w zakresie przyznawania dostępu pracownikom urzędów gmin i urzędów stanu cywilnego do Systemu Rejestrów Państwowych. Nieprawidłowość dotyczy uzależnienia przyznania dostępu pracownikom urzędów gmin i urzędów stanu cywilnego do SRP w celu wykonywania zadań zleconych w zakresie spraw obywatelskich

od zakupu przez gminę kart kryptograficznych i dostarczania ich wraz z wnioskiem A do Centralnego Ośrodka Informatyki z siedzibą w Łodzi. W przypadku niedostarczenia wraz z wnioskiem A zakupionej ze środków własnych gminy karty kryptograficznej Centralny Ośrodek Informatyki odmawia realizacji wniosku.

Taka praktyka nie może być akceptowana przez gminy, jest bowiem niezgodna z przepisami prawa oraz Polityką Bezpieczeństwa Informacji SRP. Z tego powodu zapis w punkcie 1.2.1 „Instrukcji wypełniania wniosku o dostęp do Systemu Rejestrów Państwowych (SRP) – Użytkownicy aplikacji «Źródło» (wniosek A)”, który stanowi, że „wraz z wnioskiem należy dostarczyć kartę kryptograficzną o specyfikacji zgodnej z dokumentem Specyfikacja kart kryptograficznych dla SRP, dostępnej na stronie <https://www.gov.pl/cyfryzacja/jak-uzyskac-dostep-do-srp>” wymaga natychmiastowego usunięcia.

Wskazać należy, że zgodnie z przepisami ustawy – Prawo o aktach stanu cywilnego, ustawy o ewidencji ludności oraz ustawy o dowodach osobistych minister właściwy do spraw informatyzacji zapewnia utrzymanie i rozwój rejestru stanu cywilnego, rejestru PESEL i rejestru dowodów osobistych, w tym zapewnia dostępność systemu informatycznego, w którym wspomniane rejestry są prowadzone, dla podmiotów przetwarzających w nich dane, a takimi podmiotami są gminy i urzędy stanu cywilnego. To jednoznacznie wskazuje, że minister właściwy do spraw informatyzacji ma obowiązek zapewnić pracownikom urzędów gmin i urzędów stanu cywilnego dostęp do Systemu Rejestrów Państwowych, w którym znajdują się wspomniane rejestry. Jest to jedyny warunek, którego spełnienie jest niezbędne do prawidłowego wykonywania zadań zleconych z zakresu spraw obywatelskich przez gminy oraz urzędy stanu cywilnego. Integralnym elementem Systemu Rejestrów Państwowych jest karta kryptograficzna, która jest nośnikiem certyfikatu uprawniającego pracownika urzędu gminy i urzędu stanu cywilnego do dostępu do wspomnianych rejestrów. Nie ma w polskim systemie prawa przepisu, który zobowiązywałby gminę do zapewnienia jakichkolwiek komponentów Systemu Rejestrów Państwowych, w tym kart kryptograficznych, w celu realizacji zadań zleconych.

Podnieść należy, że dokonanie zakupu ze środków własnych jakichkolwiek środków rzeczowych do realizacji zadań zleconych jest niezgodne

z przepisami o finansach publicznych i stanowi naruszenie dyscypliny finansów publicznych. Pogląd ten jest ugruntowany w orzecznictwie sądowym oraz stanowiskach Krajowej Rady Regionalnych Izb Obrachunkowych. Wobec tego apeluję, aby Centralny Ośrodek Informatyki niezwłocznie zaprzestał opisanej praktyki i realizował kierowane przez gminy wnioski A dotyczące dostępu do SRP zgodnie z przepisami prawa.

Pozostaje kwestia usunięcia wspomnianego zapisu w pktcie 1.2.1 „Instrukcji wypełniania wniosku o dostęp do Systemu Rejestrów Państwowych (SRP) – Użytkownicy aplikacji «Źródło» (wniosek A)”.

Jednocześnie wnoszę, aby minister cyfryzacji opracował nową procedurę związaną z otrzymaniem dostępu do SRP przez pracowników urzędów gmin i urzędów stanu cywilnego. Obecna procedura jest archaiczna, zbiurokratyzowana i prowadzi do nieracjonalnego wydatkowania środków publicznych. W dobie powszechnej komunikacji elektronicznej nie do zaakceptowania jest rozwiązanie, w ramach którego wniosek A musi mieć postać papierową i być przekazywany do COI korespondencją listową. Taki model komunikacji w sposób nieuzasadniony wydłuża procedurę i narza gminę na koszty. Należy mieć na uwadze, że utrata dostępu do SRP ma często charakter losowy, np. może być wynikiem uszkodzenia karty, nagłej nieobecności pracownika, rozwiązania stosunku pracy, i z tego powodu nie da się przewidzieć, kiedy taka okoliczność wystąpi. Obecna procedura jest bardzo czasochłonna; według informacji od gmin i urzędów stanu cywilnego średni czas oczekiwania na wygenerowanie certyfikatów i przesłanie ich na karcie do urzędu gminy wynosi ok. 3 tygodni. Biorąc pod uwagę, że ok. 70% gmin ma 1 stanowisko pracy do realizacji zadań zleconych, można przypuszczać, że oczekiwanie przez 3 tygodnie na nowy certyfikat sparaliżuje możliwość wykonywania zadań zleconych. Taka sytuacja bardzo negatywnie wpływa na obywateli, którzy są pozabawieni... (*Sygnal timera*) ...możliwości załatwienia sprawy w miejscu zamieszkania. Należy zatem niezwłocznie wdrożyć rozwiązania, które wyeliminują sztuczne bariery biurokratyczne.

Już kończę.

Wobec tego oczekuję, że wniosek A będzie miał wyłącznie postać elektroniczną, specjalny formularz, i po wypełnieniu oraz podpisaniu go przez osobę uprawnioną podpisem elektronicznym będzie mógł być wysłany do COI przez system e-Doręczeń lub e-PUAP.

Ponadto wnoszę, aby alternatywnie wniosek A mógł być wysyłany poprzez moduł zleceń do COI bezpośrednio z SRP przez osobę, która pełni w gminie lub urzędzie stanu cywilnego funkcję lokalnego administratora. Po otrzymaniu wniosku A Centralny Ośrodek Informatyki będzie zobowiązany, aby w terminie nie dłuższym niż 3 dni robocze rozpatrzyć wniosek i przekazać certyfikat na karcie kryptograficznej do siedziby wnioskodawcy. Karty kryptograficzne Centralny Ośrodek Informatyki będzie zakupywał we własnym zakresie, co zapewni, że ich parametry techniczne będą zgodne z wymogami technicznymi funkcjonowania SRP, a tym samym skróci się czas realizacji wniosku. Dziękuję bardzo.

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo, Panie Senatorze.
Bardzo proszę, pan senator Piotr Woźniak.

SENATOR
PIOTR WOŹNIAK

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo!
Bardzo krótkie oświadczenie dotyczące sytuacji w kolejnictwie, a właściwie braku możliwości bezpośredniego połączenia na trasie Nysa – Wrocław.

Swoje oświadczenie kieruję do Ministerstwa Infrastruktury, do opolskiej spółki Polregio oraz do Zarządu Województwa Opolskiego.

Gorąca prośba o to, abyście państwo ponownie przemyśleli decyzję, która została podjęta 10 grudnia. Niestety, pomimo wielkiego zainteresowania bezpośrednim połączeniem między miastem Nysą a Wrocławiem podjęto decyzję, aby zdjąć z siatki połączeń to bezpośrednie połączenie kolejowe. Sądzę, że te 3 instytucje powinny zastanowić się, czy ta decyzja jest właściwa, zwłaszcza w kontekście tego, że, jak wspominałem, zainteresowanie pasażerów tymi połączeniami jest bardzo duże. Dyskomfort pasażerów, którzy muszą się przesiadać w Opolu, podróżując do Wrocławia, jest bardzo duży. Nysa to miasto akademickie, które ma – i jest to konieczność – wolę bezpośredniego połączenia z miastem Wrocław. Te słowa kieruję do tych 3 instytucji, z gorącą prośbą

o to, aby ten głos został usłyszany i aby doszło do zmiany wspomnianej decyzji. Dziękuję bardzo.

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo.

To było ostatnie oświadczenie senatorskie w dniu dzisiejszym.

Informuję, że protokół trzeciego posiedzenia Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji zostanie udostępniony senatorom w terminie 30 dni po posiedzeniu Senatu w Biurze Prac Senackich, pokój nr 255.

Zamykam trzecie posiedzenie Senatu Rzeczypospolitej Polskiej XI kadencji.

(Marszałek trzykrotnie uderza laską marszałkowską)

Proszę jeszcze pana senatora sekretarza o przeczytanie komunikatów.

SENATOR SEKRETARZ
ALEKSANDER SZWED

Dziękuję, Pani Marszałek.

Tak, jeszcze komunikaty.

Plan posiedzeń komisji senackich zwołanych w celu wyborów zastępców przewodniczących wszyscy państwo senatorowie otrzymali i mają ten plan wyłożony również na ławach senatorskich.

W sali obrad plenarnych 15 minut po zakończeniu obrad odbędzie się posiedzenie Komisji

Ustawodawczej, a 25 minut po zakończeniu obrad – Komisji Infrastruktury.

W sali nr 182 odbędzie się posiedzenia: 5 minut po zakończeniu obrad – Komisji Zdrowia, 15 minut po zakończeniu obrad – Komisji Samorządu Terytorialnego i Administracji Państwowej, 25 minut po zakończeniu obrad – Komisji Rolnictwa i Rozwoju Wsi, 35 minut po zakończeniu obrad – Komisji Edukacji.

W sali nr 217 5 minut po zakończeniu obrad odbędzie się posiedzenie Komisji Kultury i Środków Przekazu, 15 minut po zakończeniu obrad – Komisji Budżetu i Finansów Publicznych, 25 minut po zakończeniu obrad – Komisji Gospodarki Narodowej i Innowacyjności, 35 minut po zakończeniu obrad – Komisji Klimatu i Środowiska.

W sali nr 179 5 minut po zakończeniu obrad odbędzie się posiedzenie Komisji Sportu, 15 minut po zakończeniu obrad – Komisji Rodziny, Polityki Senioralnej i Społecznej, 25 minut po zakończeniu obrad – Komisji Nauki, 35 minut po zakończeniu obrad – Komisji Praw Człowieka i Praworządności.

W sali nr 176 15 minut po zakończeniu obrad odbędzie się posiedzenie Komisji Spraw Emigracji i Łączności z Polakami za Granicą, 25 minut po zakończeniu obrad – posiedzenie Komisji Spraw Unii Europejskiej, a 35 minut po zakończeniu obrad – Komisji Spraw Zagranicznych. Dziękuję bardzo.

MARSZAŁEK
MAŁGORZATA KIDAWA-BŁOŃSKA

Dziękuję bardzo.

Zamykam posiedzenie.

(Koniec posiedzenia o godzinie 13 minut 36)

Wyniki głosowań

Wyniki głosowań

	1	2	3	4
1 R. Ambrozik	+	+	-	+
2 W. Bernacki	+	+	-	+
3 H. Bieda	+	+	+	+
4 M. Biejat	+	+	+	+
5 K. Bierkowski	+	+	-	+
6 G. Bierecki	+	+	-	+
7 P. Błaszczyk	+	+	-	+
8 R. Bober	+	+	+	+
9 A. Bodnar
10 A. Bogucka	+	+	-	+
11 M. Borowski	+	+	+	+
12 B. Borusewicz	+	+	+	+
13 R. Brejza	+	+	+	+
14 G.M. Brzezina	+	+	+	+
15 J. Chróścikowski	+	+	-	+
16 L. Czarnobaj	+	+	+	+
17 G. Czelej	+	+	-	+
18 W. Dobkowski	+	+	-	+
19 A. Dunin	+	+	+	+
20 W. Durlak	+	+	-	+
21 W. Dzikowski	+	+	+	+
22 A. Dziuba
23 G. Fedorowicz	+	+	+	+
24 J. Fedorowicz	+	+	+	+
25 Z. Frankiewicz	+	+	+	+
26 L. Galemba	+	+	-	+
27 S. Gawłowski	+	+	+	+
28 B. Godyla	+	+	+	+
29 S. Gogacz	+	+	-	+
30 M. Golba
31 A. Gorgoń-Komor	+	+	+	+
32 A. Górską	+	+	+	+
33 M. Górski	+	+	-	+
34 T. Grodzki	+	+	+	+
35 J. Gromek	+	+	+	+
36 R. Grupiński
37 J. Hamerski	+	+	-	+
38 J. Hibner	+	+	+	+
39 T. Jarmuziewicz	+	+	+	+
40 J. Jodłowski	+	+	-	+
41 A. Kalata	+	+	-	+
42 E.M. Kaliszek	+	+	+	+
43 M. Kamiński	+	+	+	+
44 S. Karczewski	+	+	-	+
45 M. Karpiński	.	+	+	+
46 M. Kidawa-Błońska	+	+	+	+
47 K. Kleina	+	+	+	+
48 B. Klich	+	+	+	+
49 A. Kobiak	+	+	+	+
50 M. Kochan	+	+	+	+
51 A. Kołacz-Leszczyńska	+	+	+	+
52 W. Komarnicki	.	.	+	+
53 M. Komorowski	+	+	-	+

. nie głosował; + za; - przeciw; ? wstrzymał się

Wyniki głosowań

	1	2	3	4
54 W. Konieczny	+	+	+	+
55 M. Kopiec	.	+	+	+
56 W. Kraska	+	+	-	+
57 K. Kukucki	.	.	+	+
58 K. Kwiatkowski	+	+	+	+
59 T. Lenz	+	+	+	+
60 J.F. Libicki	+	+	+	+
61 R. Majer	+	+	-	+
62 B. Małecka-Libera	+	+	+	+
63 R. Mamątow	+	+	-	+
64 P. Masłowski	+	+	+	+
65 E. Matecka	+	+	+	+
66 G. Morawska-Stanecka	+	+	+	+
67 A. Pająk	+	+	-	+
68 W. Pawlak	+	+	+	+
69 J. Pęcherz	+	+	+	+
70 M. Pęk	+	+	-	+
71 J. Piotrowska	+	+	+	+
72 Z. Pupa	+	+	-	+
73 M. Różański	+	+	+	+
74 J. Rusiecki	+	+	-	+
75 S. Rybicki	+	+	+	+
76 J. Sagatowska	+	+	-	+
77 G. Schetyna	+	+	+	+
78 J. Sekuła	+	+	+	+
79 M. Sekuła-Szmajdzińska	+	+	+	+
80 M. Seweryński	+	+	-	+
81 H.P. Siedlaczek	+	+	+	+
82 W. Skurkiewicz	+	+	-	+
83 K. Słoń	+	+	-	+
84 A. Szejnfeld
85 A. Szwed	+	+	-	+
86 R. Świlski	+	+	+	+
87 J. Trela	+	+	+	+
88 W. Tyszkiewicz	.	+	+	+
89 K.M. Ujazdowski	+	+	?	+
90 J. Wcisła	+	+	+	+
91 K. Wiatr	+	+	-	+
92 W. Witkowski	+	.	.	.
93 J. Włosowicz	.	+	-	+
94 P. Woźniak	+	+	+	+
95 A. Zając	+	+	-	+
96 J. Zając	+	+	+	+
97 M. Zawiła	+	+	+	+
98 B. Zdrojewska	+	+	+	+
99 W. Ziemiak	+	+	+	+
100 M. Żywno	+	+	+	+
Głosujących	89	92	94	94
Za	89	92	60	94
Przeciw	0	0	33	0
Wstrzymało się	0	0	1	0

**Przemówienia i oświadczenia
senatorów
przekazane do protokołu,
niewygłoszone
podczas 3. posiedzenia Senatu**

Przemówienie senator Agnieszki Gorgoń-Komor w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad

Szanowna Pani Marszałek! Szanowni Państwo Senatorowie!

Dziś zasiadamy uroczyście w tej Izbie, aby wspólnie uczcić czterdziestą drugą rocznicę wprowadzenia stanu wojennego w Polsce. Jest to symboliczna data, która w naszej historii odcisnęła bolesne piętno, ale jednocześnie symbolizuje upór, determinację i walkę o wolność.

Dokładnie 42 lata temu naród polski stanął w obliczu najcięższych prób. Ograniczone prawa obywatelskie, cenzura, aresztowania opozycjonistów – to były dni, które zatrzęsły fundamentami naszego państwa. Jednakże dziś stajemy tutaj, jako przedstawiciele suwerennego narodu, aby uczcić zwycięstwo nad ciemnością przeszłości i zobowiązać się do budowania lepszej przyszłości.

Dziś, kiedy przypada ta symboliczna rocznica, zaprzysiężony rząd rozpoczyna pracę na rzecz Polski. To zobowiązanie nie ogranicza się jedynie do dbania o gospodarkę czy podniesienia standardu życia obywateli. To także zobowiązanie do utrzymania zasad demokracji, poszanowania praw człowieka i budowania społeczeństwa obywatelskiego.

Dzięki temu Polska wraca do serca Europy, symbolizując wolność i demokrację. Nasze wspólne wysiłki jako narodu przynoszą owoce, a my mamy szansę stanąć ramię w ramię z innymi demokratycznymi społecznościami. Jednocześnie zdajemy sobie sprawę, że wolność to nie tylko przywilej, ale także odpowiedzialność.

W dzisiejszych czasach, kiedy świat stawia przed nami nowe wyzwania, musimy działać jednomyślnie i troszczyć się o wartości, które są fundamentem naszej tożsamości. Polska silna i zjednoczona może odegrać istotną rolę w budowaniu lepszego świata dla przyszłych pokoleń.

Niech ta rocznica będzie dla nas nie tylko okazją do refleksji nad przeszłością, lecz również bodźcem do działania na rzecz wspólnego dobra. Niech Polska, obchodząc tę rocznicę, stanie się symbolem nie tylko walki, ale przede wszystkim zwycięstwa nad nieprawością.

Przemówienie senator Agnieszki Kołacz-Leszczyńskiej w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad

Szanowna Pani Marszałek!

13 grudnia to w naszym kalendarzu, kalendarzu Polaków, data historyczna i wyjątkowa – rocznica stanu wojennego. Będziemy dzisiaj, jak co roku, przypominać te chwile ku przestrodze i oddawać cześć wszystkim ludziom „Solidarności”, którzy wtedy stali się celem reżimu komunistycznego. Nigdy wam tego nie zapomnimy. Naszą wdzięczność macie na zawsze! Dzisiaj jednak, 42 lata po tych wydarzeniach, jesteśmy nie tylko w innym miejscu. Dzisiaj rozpoczynamy nowy rozdział w dziejach naszej ojczyzny, bo to dzisiaj właśnie został zaprzysiężony rząd koalicji 15 października. Rząd premiera Donalda Tuska!

15 października uwierzyliśmy znów, że Polska może być inna niż przez ostatnie 8 lat, i poszliśmy do wyborów. Nie odpuściliśmy szansy, jaką dają nam demokratyczne wybory, i wybraliśmy nową Polskę. Opowiedzieliśmy się za Polską wolną, demokratyczną, uśmiechniętą, niewykluczającą, szanującą każdego Polaka, znów odzyskującą swoje miejsce w Europie i na arenie międzynarodowej. Kolejne rocznice 13 grudnia będą miały już wiele wymiarów – z szacunkiem i pamięcią o roku 1981, ale też o tych chwilach dzisiejszych, związanych z zaprzysiężeniem rządu Donalda Tuska.

Powodzenia, Panie Premierze! Szczęśliwej Polski już czas!

Dziękuję bardzo.

Przemówienie senator Joanny Sekuły w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Stan wojenny w Polsce – w PRL – to ograniczenie praw obywatelskich wprowadzone w nocy z 12 na 13 grudnia 1981 r. w celu zahamowania aktywności społeczeństwa dążącego do gruntownej reformy ustroju społeczno-politycznego PRL, potwierdzone dekretem Rady Państwa, niezgodnym z konstytucją zabraniającą wydawania dekretów w czasie trwania sesji Sejmu.

Autorzy stanu wojennego uzasadniali jego ogłoszenie niebezpieczeństwem – ich zdaniem – przejęcia władzy przez „Solidarność”. Stan wojenny miał być tzw. mniejszym złem. Gen. Wojciech Jaruzelski uważał, co zawarł w swoich wspomnieniach, że stan wojenny „ocalił Polskę przed wielowymiarową katastrofą”. Sugerowano też, że konsekwencją przejęcia władzy przez „Solidarność” byłaby interwencja wojsk sowieckich. Historycy odrzucają tę tezę, uważając, że dla PZPR stan wojenny nie był alternatywą dla sowieckiej interwencji.

Należy zwrócić uwagę na jeden aspekt wydarzeń sprzed 42 lat, który dotyczy społeczeństwa obywatelskiego. Ruch „Solidarności” rozpoczął tworzenie społeczeństwa obywatelskiego. W ciągu tych 42 lat społeczeństwo obywatelskie przechodziło różne koleje, jednak duch tamtych lat przyświecał wszystkim działaniom podejmowanym właśnie w ramach społeczeństwa obywatelskiego. W każdym demokratycznym kraju władza ma poczucie, iż demokracja powoduje ograniczenia możliwości sprawowania władzy. Gdy to poczucie zaczyna być silne, władza ma skłonności do dokonywania zmian, które ograniczają rolę demokratycznych instytucji, i próbuje za wszelką cenę wyłączyć mechanizmy demokratyczne z działania społeczeństwa, dokonać podziału, wywołać konflikty, które w sposób trwały podzielią społeczeństwo. Takie działania były podejmowane przez ostatnie 8 lat, jednak pamięć zbiorowa pozwoliła na odrodzenie się społeczeństwa obywatelskiego. Efektem tego odrodzenia był sprzeciw wobec władzy ocierającej się o autorytaryzm, wyrażony udziałem w wyborach do Sejmu i Senatu.

Oddając dziś hołd bohaterom tamtych czarnych kart historii, ofiarom stanu wojennego, wyrażamy im wdzięczność za wyznaczenie drogi prowadzącej do powstania i umocnienia się społeczeństwa obywatelskiego i jego roli w życiu kraju. Bez ich poświęcenia, najwyższej ofiary Polska nie mogłaby znaleźć się w rodzinie krajów i społeczeństw demokratycznych Europy i świata.

Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Dokładnie 42 lata temu władze komunistyczne, działając z pogwałceniem obowiązującego prawa, wprowadziły w Polsce stan wojenny. Zintensyfikowano działania organów bezpieczeństwa, wzmożono cenzurę i inwigilację obywateli, zdelegalizowano NSZZ „Solidarność”. 13 grudnia 1981 r. na ulice polskich miast wyjechały czołgi, pojazdy opancerzone i wozy bojowe. W celu wprowadzenia stanu wojennego komuniści zmobilizowali ok. 80 tysięcy żołnierzy, 30 tysięcy funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej i Służby Bezpieczeństwa. Użyto 1 tysiąca 750 czołgów, 1 tysiąca 400 pojazdów opancerzonych, 500 wozów bojowych piechoty oraz ponad 9 tysięcy samochodów. Przed północą rozpoczęły się internowania działaczy opozycyjnych i pozostałe zaplanowane akcje MSW.

Stan wojenny przyniósł tysiącom osób i ich rodzinom wielkie cierpienie – izolację w obozach internowania, uwięzienie, pozbawienie pracy i inne represje, zaś dziesiątki niewinnych straciły życie. Solidaryzując się z ofiarami, ich rodzinami oraz internowanymi, setki, a nawet tysiące wiernych gromadziły się na mszach św. za ojczyznę. W pobliżu kościołów oraz na placach pojawiały się znaki Polski Walczącej i w kształcie litery „V” oraz krzyże układane z kwiatów lub zniczy. Krzyże stały się jedną z symbolicznych form sprzeciwu wobec stanu wojennego. Słusznie podkreślono w uchwale, że „próby sprzeciwu i protestu były brutalnie tłumione. Pierwszymi ofiarami było 9 górników zastrzelonych 16 grudnia w kopalni «Wujek». Podczas całego stanu wojennego życie straciło około 30 osób, a tragicznym symbolem represji stała się śmierć bł. księdza Jerzego Popiełuszki”.

Jak słusznie zapisano w pierwotnej wersji uchwały, „mimo tych wydarzeń Polska po 1989 r. odzyskała niepodległość, a Naród – pozycję suwerena. Stan wojenny, który miał złamać Polaków, wzmocnił w nich pragnienie wolności i demokracji. Wielkim wsparciem dla walczących Polaków byli papież Jan Paweł II oraz przedstawiciele demokratycznego świata, których jednoznaczne poparcie powodowało, że siły opozycji, mimo represji, nie malały, lecz rosły”.

Cieszę się, że „dzisiaj, 42 lata po wprowadzeniu stanu wojennego, Senat Rzeczypospolitej Polskiej, wyrażając szacunek, czci pamięć tych, którzy w stanie wojennym bronili wolności, przeciwko którym wyprowadzano w Polsce czołgi na ulice, a także których odwaga i wytrwałość w oporze przyczyniły się do pokojowej zmiany w 1989 r. i ostatecznego upadku systemu komunistycznego w naszej części Europy”. Dziękuję bardzo.

Przemówienie senatora Ryszarda Świłskiego w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad

Pani Marszałek! Panie Senator i Panowie Senatorowie!

Zwracam się dziś do państwa w związku z ważną kwestią – w dniu czterdziestej drugiej rocznicy wprowadzenia w Polsce stanu wojennego. Jest to wydarzenie, które na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako okres trudnych wyborów, bolesnych konsekwencji oraz bohaterskiego oporu społeczeństwa. Rok 1981 był czasem, kiedy wolność i prawa obywatelskie zostały zakwestionowane, a nasza ojczyzna stanęła w obliczu wyjątkowo trudnych wyzwań. Decyzja o wprowadzeniu stanu wojennego miała ogromne konsekwencje dla polskiego społeczeństwa. Obywatele i obywatelki byli zatrzymywani, ograniczano im prawa, a kraj żył w atmosferze represji i niepewności. W tych trudnych chwilach narodziła się wielka solidarność społeczeństwa, które, pomimo presji i represji, nie ugięło się pod narzucanymi warunkami. Mimo ograniczeń w wolności i działalności opozycyjnej, społeczeństwo pokazało siłę i determinację w dążeniu do wolności.

Dziś, po 42 latach, z perspektywy czasu i związku z historyczną odległością, powinniśmy pamiętać o tych wydarzeniach i zachować głęboki szacunek dla ofiar tamtych czasów. Jednocześnie musimy docenić, że duch niepodległości i wolności, który wtedy kwitł w sercach wielu Polaków, pomógł przezwyciężyć te trudności. Stan wojenny był wyjątkowo czarnym okresem w naszej historii, który na zawsze ukształtował współczesne oblicze Polski. Dzisiaj, patrząc w przyszłość, musimy kierować się wartościami demokracji, poszanowaniem praw człowieka i wolności jednostki, które stały się fundamentem naszego społeczeństwa.

W rocznicę tego tragicznego rozdziału naszej historii zwracam się do państwa z apelem o pamięć, ale również o wnikliwe spojrzenie na to, jakie wartości pragniemy przekazać kolejnym pokoleniom. Wspólnie, poprzez szacunek dla naszych korzeni i doświadczeń historycznych, budujmy przyszłość opartą na demokracji, wolności i poszanowaniu praw człowieka. Dziękuję.

Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Pani Marszałek! Wysoka Izbo!

Celem nowelizacji ustawy o doręczeniach elektronicznych jest skorygowanie terminów przewidzianych w art. 152 ust. 1 i 2 i art. 155 ust. 11 ustawy oraz uchylenie art. 158 ust. 2 tej ustawy.

Jak podkreślono w opinii Biura Legislacyjnego, „celem nowelizacji art. 155 ust. 11 ustawy o doręczeniach jest określenie innego (późniejszego) niż obowiązujący maksymalnego terminu wdrożenia rozwiązań technicznych z jednoczesnym określeniem terminu minimalnego w tym zakresie. W następstwie nowelizacji termin określony w komunikacie nie będzie mógł być wcześniejszy niż dzień 30 marca 2024 r. i późniejszy niż dzień 1 stycznia 2025 r. W uzasadnieniu do projektu ustawy wskazano, jako jeden z powodów nowelizacji art. 155 ust. 11 ustawy o doręczeniach, brak gotowości technicznej operatora wyznaczonego do wykonywania publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego oraz publicznej usługi hybrydowej.

Tytułem uzupełnienia należy wskazać, że w dniu 7 czerwca 2023 r. opublikowany został w Dzienniku Ustaw komunikat Ministra Cyfryzacji z dnia 29 maja 2023 r. w sprawie określenia terminu wdrożenia rozwiązań technicznych niezbędnych do doręczania korespondencji z wykorzystaniem publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego lub publicznej usługi hybrydowej oraz udostępnienia w systemie teleinformatycznym punktu dostępu do usług rejestrowanego doręczenia elektronicznego w ruchu transgranicznym, w którym określono, że wdrożenie rozwiązań technicznych nastąpi z dniem 10 grudnia 2023 r. W dniu 23 listopada 2023 r. ogłoszono komunikat zmieniający komunikat z dnia 29 maja 2023 r. Zmiana polegała na przesunięciu terminu wdrożenia rozwiązań technicznych na dzień 30 grudnia 2023 r.

Zmiana art. 152 ust. 1 ustawy o doręczeniach zmierza do tego, aby przewidziany tym przepisem obowiązek przekazania do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej danych niezbędnych do utworzenia adresu do doręczeń w ramach publicznej usługi rejestrowanego doręczenia elektronicznego albo adresu do doręczeń elektronicznych powiązanego z kwalifikowaną usługą rejestrowanego doręczenia elektronicznego oraz danych niezbędnych w celu wpisania tego adresu do bazy adresów elektronicznych dotyczył podmiotów niepublicznych składających wnioski o wpis do Centralnej Ewidencji i Informacji o Działalności Gospodarczej od dnia 1 stycznia 2025 r., a nie, jak to wynika z aktualnie obowiązującego przepisu, po dniu 31 grudnia 2023 r.” Dziękuję bardzo.

Przemówienie senatora Ryszarda Świlskiego w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad

Pani Marszałek! Panie i Panowie Senatorowie!

Projekt nowelizacji ustawy o doręczeniach elektronicznych zakłada, że minister cyfryzacji będzie mógł wyznaczyć termin wdrożenia rozwiązań e-doręczeń w drodze komunikatu na dzień przypadający między 30 marca 2024 r. a 1 stycznia 2025 r. Musimy spojrzeć na tę propozycję z rozwagą, uwzględniając zarówno postęp technologiczny, jak i realne wyzwania, z jakimi mogą się spotkać podmioty objęte tymi regulacjami.

Przesunięcie terminu wdrożenia rozwiązań e-doręczeń jest koniecznością, która wynika zarówno z trudności technicznych, jak i z potrzeby umożliwienia wszystkim zainteresowanym podmiotom dostosowania się do nowych wymogów. Kompleksowość procesu wdrażania nowych technologii, zwłaszcza w obszarze tak delikatnym jak wymiar sprawiedliwości, wymaga czasu i odpowiednich zasobów.

Warto podkreślić, że przesunięcie terminu nie oznacza zaniechania modernizacji systemu. Wręcz przeciwnie, to szansa na bardziej przemyślane, stabilne i bezpieczne wdrożenie e-doręczeń. Jednocześnie taki krok daje podmiotom odpowiedzialnym za wdrożenie większą elastyczność w dostosowaniu się do nowych wyzwań.

Jako społeczeństwo cyfrowe musimy być gotowi na zmiany i adaptację nowych technologii, jednak musimy również działać z rozwagą, by uniknąć ewentualnych problemów związanych z przedwczesnym wprowadzeniem zmian. Zmiany te powinny być wprowadzane z poszanowaniem prawa, a także z dbałością o prawa obywateli i uczestników procesu prawnego-sądowego.

Dlatego apeluję o wsparcie dla propozycji nowelizacji, która pozwoli na elastyczne dostosowanie się do zmieniającej się rzeczywistości cyfrowej. Niech ta zmiana będzie szansą na stworzenie efektywnego, nowoczesnego i bezpiecznego systemu doręczeń elektronicznych, korzystającego z pełnego potencjału technologii. Dziękuję za uwagę.

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 3. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Kobiaka

Oświadczenie skierowane do ministra kultury i dziedzictwa narodowego
Bartłomieja Sienkiewicza

Szanowny Panie Ministrze!

Pracodawcy zatrudniający osoby niepełnosprawne i posiadający status zakładu pracy chronionej (ZPCHR) zgłaszają się do mojego biura senatorskiego, podnosząc problem związany z interpretacją art. 31 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych, który zwalnia prowadzącego zakład pracy chronionej z opłat, z wyjątkiem opłaty skarbowej i opłat o charakterze sankcyjnym. Katalog opłat, które ponoszą pracodawcy, jest bardzo obszerny, co rodzi bardzo duże problemy dla tych pracodawców. Zwolnienie z opłat zakładów pracy chronionej skutkuje obowiązkiem ich przekazania na ZFRON i do PFRON.

Mając na uwadze powyższe, proszę o wyjaśnienie, czy prowadzący ZPCHR na gruncie art. 31 ustawy o rehabilitacji zawodowej i społecznej oraz zatrudnianiu osób niepełnosprawnych oraz innych ustaw jest zwolniony z opłaty abonamentowej określonej w ustawie o opłatach abonamentowych za radia w firmowych samochodach, ale też za odbiorniki RTV w hotelach.

*Z poważaniem
Andrzej Kobiak
senator RP*

Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu,
niewyłoszone podczas 3. posiedzenia Senatu

Oświadczenie złożone przez senatora Jana Filipa Libickiego

Oświadczenie skierowane do rzecznika praw dziecka Mikołaja Pawlaka

Szanowny Panie Rzeczniku!

W ostatnich dniach zwrócił się do mnie pan W.K. zamieszkały w R., w moim okręgu wyborczym. Pan K. przedstawił mi prawomocny wyrok sądowy, na mocy którego po rozwodzie z żoną sąd przyznał mu opiekę nad dziećmi.

Niestety do dziś, jak poinformował mnie pan K., wyrok ten nie został wykonany. Sprawa ta jest znana pani urzędowi, ponieważ pani poprzednik przyłączył się do tej sprawy sądowej. Załączam treść maila, którego otrzymałem od pana W.K.

Zwracam się z prośbą o wnikliwe zbadanie przez panią tej sprawy, ponieważ niemożność wyegzekwowania prawomocnego wyroku sądowego w tym przypadku budzi zdumienie i wydaje się złym przykładem, jeśli chodzi o przestrzeganie w Polsce prawa.

*Z wyrazami szacunku
Jan Filip Libicki*

Treść

3. posiedzenia Senatu w dniu 13 grudnia 2023 r.

Otwarcie posiedzenia	
naczelniczka Związku Harcerstwa Polskiego Martyna Kowacka	3
Projekt porządku obrad	
Zatwierdzenie porządku obrad	
Punkt 1. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w 42. rocznicę wprowadzenia w Polsce stanu wojennego	
Przedstawienie projektu senator Jerzy Wcisła	4
Otwarcie dyskusji senator Halina Bieda	5
Zamknięcie dyskusji	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu Głosowanie nr 1	6
Podjęcie uchwały	
Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu	
Sprawozdanie połączonych Komisji Ustawodawczej oraz Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Sena- torskich	
senator sprawozdawca Marek Borowski	6
senator sprawozdawca Marek Borowski	6
Zapytania i odpowiedzi	
senator Michał Seweryński	8
senator Marek Borowski	9
senator Kazimierz Michał Ujazdowski	9
senator Marek Borowski	9
senator Rafał Ambrozik	9
senator Marek Borowski	9
senator Marcin Karpiński	10
senator Marek Borowski	10
senator Grzegorz Bierecki	10
senator Marek Borowski	11
senator Bogdan Borusewicz	11
senator Marek Borowski	11
senator Grzegorz Bierecki	11
senator Marek Borowski	11
Otwarcie dyskusji	
senator Stanisław Karczewski	12
senator Kazimierz Kleina	13
senator Sławomir Rybicki	13
senator Marek Pęk	14
senator Jerzy Chróścikowski	15
senator Tomasz Grodzki	15
senator Marek Borowski	15
senator Stanisław Karczewski	16
senator Marek Borowski	17
Zamknięcie dyskusji	
Punkt 3. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych	
Sprawozdanie Komisji Infrastruktury senator sprawozdawca Artur Dunin	17
Otwarcie dyskusji	
Zamknięcie dyskusji	
Wznowienie obrad	
Punkt 4. porządku obrad: zmiany w składzie komisji senackich	
Sprawozdanie Komisji Regulaminowej, Etyki i Spraw Senatorskich senator sprawozdawca Sławomir Rybicki	18
Głosowanie nr 2	18
Podjęcie uchwały	
Punkt 2. porządku obrad: drugie czytanie projektu uchwały w sprawie zmiany Regulaminu Senatu (cd.)	
Przystąpienie do trzeciego czytania projektu Głosowanie nr 3	18
Podjęcie uchwały	
Punkt 3. porządku obrad: ustawa o zmianie ustawy o doręczeniach elektronicznych (cd.)	
Głosowanie nr 4	19
Podjęcie uchwały	
Oświadczenia	
senator Halina Bieda	19
senator Kazimierz Michał Ujazdowski	19
senator Ewa Monika Kaliszuk	20
senator Anna Górską	21
senator Wadim Tyszkiewicz	22
senator Piotr Woźniak	23
Komunikaty	
Zamknięcie posiedzenia	
Wyniki głosowań	
Przemówienia i oświadczenia senatorów przekazane do protokołu, niewyłoszone podczas 3. posiedzenia Senatu	
Przemówienie senator Agnieszki Gorgoń-Komor w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad	31
Przemówienie senator Agnieszki Kołacz-Leszczynskiej w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad	32
Przemówienie senator Joanny Sekuły w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad	33
Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad	34
Przemówienie senatora Ryszarda Świlskiego w dyskusji nad punktem 1. porządku obrad	35

Spis treści

Przemówienie senatora Aleksandra Szweda w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad 36	Oświadczenie złożone przez senatora Andrzeja Kobiaka 38
Przemówienie senatora Ryszarda Świlskiego w dyskusji nad punktem 3. porządku obrad 37	Oświadczenie złożone przez senatora Jana Filipa Libickiego 39

TŁOCZONO Z POLECENIA MARSZAŁKA SENATU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Opracowanie: Biuro Prac Senackich Kancelarii Senatu

Redakcja techniczna: Centrum Informacyjne Senatu, Dział Wydawniczy Kancelarii Senatu

ISSN-0867-261X

